

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ

ปริญญานิพนธ์
ของ
รังสิตา มะลิ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา
กุมภาพันธ์ 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ

บทคัดย่อ
ของ
รังสิตา มะลิ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา
กุมภาพันธ์ 2545

4 116 153

25 เม.ย. 2545

รังสิตา มะลิ. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ. ปริญญาโท ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล , ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2544 อันจะนำไปเป็นข้อมูลเพื่อวัดสภาพทรัพยากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป โดยกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 20 คน ครูการศึกษาพิเศษ 20 คน ผู้ปกครองนักเรียนปกติ 20 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 20 คน นักเรียนปกติ 20 คน และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 20 คน รวมทั้งสิ้น 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ท (Likert) สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับการสูญเสียการได้ยิน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง รวม 30 ข้อ โดยแบบสอบถามฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88 และแบบสอบถามฉบับที่ 2 สำหรับนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .85 แบบสอบถามส่งไปและได้รับคืนมีความสมบูรณ์ จำนวน 120 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) t – test แบบ Independent การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความ

คิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน ในทางบวก

2. ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1 ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ปกครองนักเรียนปกติกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ระดับการสูญเสียการได้ยิน

ครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1 ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ระดับการสูญเสียการได้ยิน

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARATIVE STUDY ON THE OPINION TOWARDS EDUCATIONAL
ENVIRONMENT FACTORS OF THE HEARING IMPAIRED STUDENTS
MAINSTREAMED IN REGULAR CLASSROOM

AN ABSTRACT
BY
RANGSITA MALI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
February 2002

Rangsita Mali. (2002). *A Comparative Study on the Opinion Towards Educational Environment Factors of the Hearing Impaired Students Mainstreamed in Regular Classroom*. Master thesis, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof.Dr. Tumrong Udompijikul, Prof.Dr. Padoong Arrayavinyoo.

The purpose of this research was to investigate and to compare the opinions of the administrators, special education teachers, parents of the normal hearing students, parents of the hearing impaired students, normal hearing students and hearing impaired students in the primary schools under the Office of National Primary Education Commission in Samutprakarn Province in the academic year 2001. The sample consisted of 20 administrators, 20 special education teachers, 20 parents of the normal hearing students, 20 parents of the hearing impaired students, 20 normal hearing students and 20 hearing impaired students totaling 120 persons.

The instrument was rating scale questionnaire surveying the opinions towards educational environment factors of the hearing impaired students mainstreamed in regular classroom in three aspects : attitudes towards educational environment factors , the degree of hearing loss , the parents' involvement . The reliability coefficient of the first questionnaire was .88 and the second questionnaire was .85. The questionnaires return rate was 100%. The statistics applied in the data analysis were mean, standard deviation, t – test for Independent samples, one way ANOVA and Scheffe' method.

The results of this research indicated that

1. The administrators, special education teachers, parents of the normal hearing students, parents of the hearing impaired students, normal hearing students and hearing impaired students showed positive opinions towards educational environment factors of the hearing impaired students in three aspects.

2. In comparison, the opinions of administrators, special education teachers , parents of the normal hearing students, parents of the hearing impaired students were significantly different at the .01 level

2.1 The opinions of special education teachers and parents of the normal hearing students, in attitude towards educational environment factors, were significantly different at the .05 level.

The opinions of parents of the normal hearing students and parents of the hearing impaired students, in attitude towards educational environment factors, were significantly different at the .05 level.

2.2 The opinions of special education teachers and parents of the normal hearing students, in the degree of hearing loss , were significantly different at the .05 level.

2.3 The opinions of special education teachers and parents of the normal hearing students, in the parents' involvement, were significantly different at the .05 level.

3. In comparison, the opinions of normal hearing students and hearing impaired students were not significantly different.

3.1 The opinions of normal hearing students and hearing impaired students , in attitude towards educational environment factors, were significantly different at the .05 level.

3.2 The opinions of normal hearing students and hearing impaired students , in the degree of hearing loss , were significantly different at the .01 level.

3.2 The opinions of normal hearing students and hearing impaired students , in the parents' involvement, were not significantly different.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ

ของ
นางสาวรังสิตา มะลิ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)

วันที่ 16 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุทัย ชูธรรมขจร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ประธานที่ปรึกษาและควบคุมปริญญานิพนธ์
ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
กิตติมา สังข์เกษม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุทัย ชูธรรมขจร กรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์
นิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้สละเวลาอย่างมากในการให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่างๆ ด้วยความกรุณามาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกทราบบ้างในความกรุณาอย่างยิ่ง และขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ดารณี ศักดิ์ศิริผล และอาจารย์นิลบล ทูรานภาพ
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคุณอินทิรา วงศ์เปี่ยม
สัจจ์ ศึกษานิเทศก์ ระดับ 7 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณา
ให้การตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้คำแนะนำที่มีคุณค่ายิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ เจ้าหน้าที่ฝ่าย
ต่างๆ ของ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ
ทุกแห่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน และคณะครูผู้สอนในโรงเรียนอินทร์มพรรย
อนุสรณ์ ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ และผู้ปกครองทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิประสาทความรู้ ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ศิษย์เสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆปริญญโท เอกการวิจัยและสถิติทางการศึกษา เอกเศรษฐศาสตร์การ
ศึกษา รุ่น 1 และทุกๆท่านที่คอยให้กำลังใจ และห่วงใยแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ประการสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจ อันส่งผลให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ
ลุล่วงได้ ประการหนึ่ง คือ กำลังใจจาก คุณพ่อคุณแม่ และญาติพี่น้อง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุก
ท่านมา ณ. ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศเพื่อพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา และขอมอบเป็นกตัญญูตา คุณบิดา มารดา คุณครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุก
ท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

รังสิตา มะลิ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การจัดการ.....	12
การประหยัดในขนาดการผลิต.....	13
การประหยัดในการขยายประเภทการผลิต.....	14
✓ ทฤษฎีการจัดการศึกษาพิเศษของเด็กพิการ.....	15
ความเป็นมาของการเรียนร่วม.....	15
การจัดการเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ.....	17
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	19
คำจำกัดความ.....	19
นียมการศึกษา.....	21
นียมทางการแพทย์.....	21
การคัดเลือกนักเรียน.....	22
ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	23
ทฤษฎีการเรียนร่วม.....	24
ความหมายของการเรียนร่วม.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2(ต่อ)	ปรัชญาของการเรียนร่วม.....	25
	ทฤษฎีพื้นฐานการเรียนร่วม.....	26
	ประโยชน์ของการเรียนร่วม.....	27
	รูปแบบของการจัดการเรียนร่วม.....	27
	หลักสูตรและการเรียนการสอน.....	28
	การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	29
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อม	
	ทางการเรียน.....	30
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับระดับการสูญเสียการได้ยิน.....	34
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง.....	35
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม.....	37
3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	42
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	42
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	51
	การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง	
	ต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มี	
	ความบกพร่องทางการได้ยิน.....	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	84
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	87
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	87
	สมมติฐานในการวิจัย.....	87
	ขอบเขตของการวิจัย.....	87
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
	สรุปผลการวิจัย.....	90
	อภิปรายผล.....	100
	ข้อเสนอแนะ.....	114
	ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	114
	ข้อจำกัดในการวิจัย.....	116
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	117
	บรรณานุกรม.....	118
	ภาคผนวก.....	125

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบ่งประเภทความพิการของหู.....	20
2	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม : สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน.....	52
3	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม : สถานภาพของครูการศึกษาพิเศษ.....	53
4	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม : สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนปกติ....	54
5	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม : สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	55
6	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม : สถานภาพของนักเรียนปกติ.....	56
7	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม : สถานภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	57
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน.....	58
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทาง การเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	59
10	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน จำแนกเป็น รายข้อ.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	63
12	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อ ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน โดยภาพรวม.....	65
13	ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษา พิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวม.....	66
14	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อ ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน.....	67
15	ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษา พิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน...	68
16	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อ ปัจจัย สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน.....	69

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน.....	70
18	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง.....	71
19	ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง.....	72
20	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน.....	73
21	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน.....	75
22	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน.....	78
23	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง.....	81

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 1) การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาจึงถือว่าเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ โดยรัฐถือเป็นหน้าที่อันสำคัญสูงสุดที่จะจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ให้แก่ประชาชนอย่างครบถ้วนทุกคน ทุกกลุ่ม (ฐานิยา บุญเกียรติ. 2538 : 1) ดังนั้นรัฐจึงได้พยายามกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ประชากรทุกพื้นที่ เพื่อให้ได้รับบริการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันตามอัตภาพของแต่ละบุคคล เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นประโยชน์และมีคุณค่าสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ที่บัญญัติไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 ได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาที่รัฐต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังกำหนดไว้ว่าการศึกษาสำหรับคนพิการจะต้องจัดให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นที่ได้ทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดังนั้นปัจจุบันรัฐได้ให้ความสนใจและช่วยเหลือทั้งในด้านการให้บริการทางการศึกษาและการบริการสงเคราะห์ในด้านอื่นๆ แก่เด็กพิการเพิ่มขึ้น โดยมีแนวนโยบายที่จะให้ความช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมและฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลเหล่านี้ให้สามารถดำรงอยู่ได้เช่นบุคคลปกติทั่วไป ดังจะเห็นได้จากในพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดทำพระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อให้คนพิการที่มาจดทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ได้รับสิทธิประโยชน์จากการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านต่างๆ

นอกจากนั้นในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ. ศ. 2540 ได้บัญญัติไว้อีกในมาตรา 55 ว่า “บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ” และ มาตรา 80 ว่า “รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงชาย รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้” ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เด็กพิการเหล่านี้สามารถช่วยเหลือตัวเองได้หากได้รับการพัฒนาให้ถูกทาง และยังมีเด็กพิการอีกไม่น้อยที่นอกจากจะไม่เป็นภาระแก่สังคมแล้วยังสามารถทำประโยชน์แก่สังคมได้ ดังนั้นการให้การศึกษาจึงเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งจัดเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งของสังคม

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น ได้ขยายวงกว้างออกไป แต่ก็ยังไม่เหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะปัญหาส่วนใหญ่ที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้นจะประสบ ก็คือ ด้านสังคม อันเนื่องมาจากข้อจำกัดที่ว่านักเรียนเหล่านี้มีความยากลำบากในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น มีการรับรู้ภาษาได้น้อย มีการแสดงออกทางภาษาในขอบเขตจำกัด ทำให้ขาดความมั่นใจ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อความบกพร่องทางการได้ยิน (จิรวดี วิจิตรานนท์. 2534 : 1) ดังนั้นแนวคิดของนักการศึกษาพิเศษในปัจจุบัน จึงเป็นการพยายามนำนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าสู่สภาวะปกติให้มากที่สุด ให้สามารถปฏิบัติสิ่งต่างๆ ทั่วไปในชีวิตได้ดีขึ้น โดยอาศัยวิธีการให้การศึกษา และการให้ความช่วยเหลือที่มีลักษณะปกติขึ้นเรื่อยๆ

การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นการจัดการศึกษารูปแบบหนึ่งที่ทั้งประเทศที่เจริญแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนามีความเห็นตรงกันว่า การจัดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับนักเรียนปกติมีผลดีเป็นอย่างยิ่ง คือ ประการแรก ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีสภาพแวดล้อมที่กว้างขึ้นกว่าการเรียนในโรงเรียนเฉพาะ ซึ่งมีแต่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกันเองเท่านั้น สภาพในสังคมนักเรียนปกติจะช่วยส่งเสริมความพยายามของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการที่จะพัฒนาการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะการพูดของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยังช่วยส่งเสริมและให้แนวทางในการนำไปสู่ความสุข ความสำเร็จในชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนจากการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา และเป็นการสร้างโอกาสการมีงานทำในอนาคตอีกด้วย นอกจากนั้นการสนับสนุนทางสังคมที่เหมาะสมจะช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับคนปกติในครอบครัว ชุมชน และในสังคมได้

อรอนงค์ เย็นอุทก (2539 : 32) กล่าวว่า ผลดีอีกประการหนึ่งของการจัดการเรียนร่วม คือ เป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่บุคคลเหล่านี้ให้มีปริมาณในการได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น เพราะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมนั้นเป็นการประหยัด และไม่ต้องคองบประมาณในการจัดซื้อที่ดิน การก่อสร้างอาคารเรียน ซึ่งต้องสิ้นเปลืองงบประมาณจำนวนมาก หากแต่จัดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้แทรกเข้าไปเรียนในชั้นเรียนในโรงเรียนปกติระดับประถมศึกษา ซึ่งตั้งอยู่โดยทั่วไปแล้ว สำหรับค่าอาคารสถานที่ ก็ผันให้เป็นเงินเดือนครูสอนเสริมสำหรับนักเรียนเหล่านี้ ก็จะเป็นผลดีทั้งกับนักเรียนและกำลังคนของรัฐอีกด้วย

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเรียนร่วมเป็นแนวคิดที่นำมาใช้ในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด เพื่อให้ได้ผล “ประหยัดสุด ประโยชน์สูง” โดยมีแนวความคิดและวิธีการต่าง ๆ จากวิชา เศรษฐศาสตร์การจัดการเข้ามามีส่วนร่วม คือ การตัดสินใจในทางธุรกิจนั้นจำเป็นต้องหาจุดที่เหมาะสมเพื่อให้เสียต้นทุนต่ำสุด โดยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาคาใจขาดแคลนหรือความมีจำกัดของทรัพยากรทางการศึกษา นับตั้งแต่งบประมาณ บุคลากรครูการศึกษาพิเศษ ตลอดจนอาคารสถานที่ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตและผู้บริโภคอันจะได้มาซึ่งผลตอบแทนสูงสุด

ในปัจจุบันนี้การศึกษาจำนวนมากได้สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ แต่ปรากฏว่าในบางประเทศประสบความล้มเหลวเพราะว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะด้านการพูด และนอกจากปัญหาด้านการพูดแล้ว ยังมีองค์ประกอบสำคัญอีกหลายประการ โดยเฉพาะเรื่องการลงทุนในด้านงบประมาณ เพราะการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นต้องใช้งบประมาณสูงและมีความยุ่งยากในการจัดบริการมากกว่าปกติ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้นยังต้องอาศัยเทคนิคและกระบวนการเฉพาะ ประกอบกับทัศนคติของบุคคลที่มักมีความเห็นว่าปัจจุบันนี้ยังไม่สามารถจัดการศึกษาให้แก่คนปกติได้ดีเท่าที่ควร หากไปมุ่งจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอีก ก็ย่อมจะทำให้การจัดการศึกษาล้มเหลวยิ่งขึ้น

ดังนั้นการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับตัวจักรสำคัญ คือ ครูผู้สอน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน และเพื่อนร่วมห้องเรียนร่วม เพราะองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนแต่จะต้องทำงานเพื่อประสานประโยชน์ซึ่งกันและกัน หากขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไปเสียย่อมจะทำให้การเรียนร่วมล้มเหลวได้

ทองคำ ผดุงสุข (2531 : 73) ได้กล่าวไว้ว่า ระดับการสูญเสียการได้ยินของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และทัศนคติของครูผู้สอนและผู้ปกครอง เป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งสอดคล้องกับ นิตยา นิลคุหา (2534 : 60 – 62) ที่พบว่าทัศนคติของผู้บริหารและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ สุกัญญา ขำเพชร (2538 : 3) ยังกล่าวอีกว่าการจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จนั้นจำเป็นจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ แล้วจึงต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน ตลอดจนความร่วมมือจากบุคคลรอบข้างด้วย วาภสภาพและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกตินั้นเป็นเรื่องที่ควรจะได้ได้รับความสนใจอย่างเร่งด่วน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึง “การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ” โดยทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้จะทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน เพื่อให้การจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนจะได้เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติและผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ความสำคัญของการวิจัย

1. สร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติและบุคคลรอบข้าง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุข และยังเป็นการสร้างโอกาสการมีงานทำให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอีกด้วย

2. เป็นการประหยัดงบประมาณทางการศึกษาพิเศษในการจัดเตรียมโรงเรียนและบุคลากรเฉพาะทาง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้บริหารในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 31 คน

2. ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 31 คน

3. ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ที่มีบุตรเรียนอยู่ในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

4. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีบุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

5. นักเรียนปกติที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

6. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

มีจำนวนทั้งสิ้น 120 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยออกเป็นกลุ่มย่อย 6 ประเภท คือ

ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แล้วแบ่งว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทนั้นจะประกอบไปด้วยตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 20 คน แล้วจึงเก็บตัวอย่างตามจำนวนซึ่งได้กำหนดไว้ โดยวิธีจับสลากดังนี้ (ชิตชนก เขิงเขาว์. 2539 : 223)

1. ผู้บริหารในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

2. ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

3. ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ที่มีบุตรเรียนอยู่ในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

4. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีบุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

5. นักเรียนปกติที่เรียนอยู่ในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

6. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1.2 นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติระดับประถมศึกษา ใน 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ทิศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

2.2 ระดับการสูญเสียการได้ยิน

2.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของผู้บริหาร โรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ใน 3 ด้าน คือ

1.1 ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นและความต้องการ ซึ่งเป็นได้ทั้งในทางที่ดี (Positive) ชัดแย้ง (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) ต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1.2 ระดับการสูญเสียการได้ยิน หมายถึง ความสามารถทางการได้ยินที่เมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500, 1000 และ 2000 รอบต่อวินาที แล้วได้ผลค่าเฉลี่ยของความไวอันน้อยที่สุดที่วัดได้จากทั้งสามความถี่นั้นในหูข้างที่ดีกว่าตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป

1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง หมายถึง การสนับสนุนเรื่องการเรียนของนักเรียน การเอาใจใส่การเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ตลอดจนการให้ความร่วมมือต่างๆ กับทางโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2. การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้เข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติหลักสูตรประถมศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

3. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ โดยแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม คือ

3.1 ผู้บริหารในโรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้บริหารที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าไปเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษ 20 กลุ่มโรงเรียน ของสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

3.2 ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษด้านการสอนเด็กพิการ หรือครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมหลักสูตรครูการศึกษาพิเศษ โดยทำหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษ 20 กลุ่มโรงเรียนของสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

3.3 ผู้ปกครองนักเรียนปกติ หมายถึง ผู้ปกครองที่มีบุตรเรียนอยู่ในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

3.4 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง ผู้ปกครองที่มีบุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

3.5 นักเรียนปกติ หมายถึง นักเรียนที่มีสภาพร่างกายและสติปัญญาสมบูรณ์แข็งแรง เช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนปกติจะหมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

3.6 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง นักเรียนที่สูญเสียการได้ยินซึ่งเมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500, 1000 และ 2000 รอบต่อวินาที แล้วได้ผลค่าเฉลี่ยของความไวอันน้อยที่สุดที่วัดได้จากทั้งสามความถี่นั้นในหูข้างที่ดีกว่าตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป ที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งนักเรียนที่มีความผิดปกติทางการได้ยิน สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.6.1 นักเรียนที่หูตึง คือ นักเรียนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับน้อยจนมากและยังมีความสามารถได้ยินเหลืออยู่บ้าง จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยฟัง การแก้ไขการพูดที่ผิดปกติ การฝึกพูด

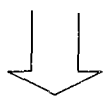
3.6.2 นักเรียนที่หูหนวก คือ นักเรียนที่สูญเสียการได้ยินมาก ตั้งแต่ 91 เดซิเบลขึ้นไป ไม่ได้ยินเสียงพูดดังๆ อาจรับรู้บางเสียงจากการสั่นสะเทือน สามารถเรียนรู้ได้โดยใช้ภาษามือ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

สถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

- ผู้บริหารโรงเรียน
- ครูการศึกษาพิเศษ
- ผู้ปกครองนักเรียนปกติ
- ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
- นักเรียนปกติ
- นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ใน 3 ด้าน คือ

- ทักษะคิดต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน
- ระดับการสูญเสียการได้ยิน
- การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแตกต่างกัน
2. นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การจัดการ
 - 1.1 การประหยัดในขนาดการผลิต
 - 1.2 การประหยัดในการขยายประเภทการผลิต
2. การจัดการศึกษาพิเศษของเด็กพิการ
 - 2.1 ความเป็นมาของการเรียนร่วม
 - 2.2 การจัดการเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
 - 2.3 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 2.3.1 คำจำกัดความ
 - 2.3.2 นิยามการศึกษา
 - 2.3.3 นิยามทางการแพทย์
 - 2.3.4 การคัดเลือกนักเรียน
 - 2.3.5 ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. ทฤษฎีการเรียนร่วม
 - 3.1 ความหมายของการเรียนร่วม
 - 3.2 ปรัชญาของการเรียนร่วม
 - 3.3 ทฤษฎีพื้นฐานการเรียนร่วม
 - 3.4 ประโยชน์ของการเรียนร่วม
 - 3.5 รูปแบบของการจัดการเรียนร่วม
 - 3.6 หลักสูตรและการเรียนการสอน
 - 3.7 การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน
 - 4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับระดับการสูญเสียการได้ยิน
 - 4.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
 - 4.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

1. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การจัดการ

เศรษฐศาสตร์เป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่เนื่องจากความมีจำกัดของทรัพยากร จึงไม่มีประเทศใดในโลกที่จะมีทรัพยากรมากพอที่จะให้บริการแก่ประชาชนทั่วประเทศได้ทุกอย่างตามที่ต้องการโดยไม่มีขอบเขตจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนา ความขาดแคลนและการมีจำกัดยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น หลักเศรษฐศาสตร์ จึงมีความสำคัญในการช่วยตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมในการจัดสรรทรัพยากร ทุกสังคมย่อมมีเป้าหมายหลักที่จะจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานในการจัดสรรทรัพยากรของสังคมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และปัญหานั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ทุกสังคมหรือทุกประเทศจะต้องเผชิญก็คือ ปัญหาความขาดแคลน (Scarcity) ของทรัพยากรที่จะใช้ผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อใช้ในการผลิตเป็นสินค้าและบริการ จึงเกิดปัญหาสำคัญว่าควรจัดสรรการใช้ทรัพยากรของสังคมอย่างไร จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในสังคมได้ดีที่สุด (เกริกเกียรติ พิพัฒนเสวี ธรรม. 2541 : 13) ในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจการศึกษาความขาดแคลนทรัพยากรจึงกลายเป็นแรงผลักดัน ให้มนุษย์แสวงหาวิธีการที่จะปรับปรุงหรือยกระดับศักยภาพ ความชำนาญ และความรู้ความสามารถของตนให้สูงขึ้น เพื่อที่จะได้หาทางนำเอาทรัพยากรซึ่งมีอยู่จำกัดดังกล่าวไปผลิตเป็นสินค้าและบริการ แล้วจำแนกแจกจ่ายไปยังประชาชนผู้บริโภค ในระบบเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันตัวเองก็ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุด (บุญพุ่ม เสนารักษ์. 2531 : 28-29) โดยเฉพาะจุลเศรษฐศาสตร์ที่ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของผู้ผลิต ผู้บริโภค เจ้าของปัจจัยการผลิตและนักธุรกิจแต่ละรายในตลาดเสรีว่าตัดสินใจอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพภายใต้เงื่อนไขของโลกไร้พรมแดน ดังที่ Lester Thurow แห่ง MIT อดีตที่ปรึกษาประธานาธิบดี ลินคอล์น ลี จอห์นสัน แห่งสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 จะไม่มีประเทศใดจะมีอิทธิพลมาบัญชาเศรษฐกิจโลก อย่างเช่นอังกฤษ มีอิทธิพลในศตวรรษที่ 19 และสหรัฐอเมริกา ในศตวรรษที่ 20 เพราะการจัดสรรทรัพยากรต่อไปจะเปลี่ยนจากอุตสาหกรรมที่อาศัยทรัพยากรธรรมชาติไปเป็นอุตสาหกรรมที่อาศัยวัตถุดิบที่มนุษย์สร้างขึ้น มนุษย์ดังกล่าวคือ “ศึกษิต” (Education People) ดังนั้นแรงงานที่มีความรู้เหล่านี้จะพัฒนาสินค้าเพื่อยกระดับสินค้าให้สูงขึ้น แทนที่จะผลิตแต่วัตถุดิบโดยแรงงานที่ขาดความรู้แล้วถูกกำหนดทั้งปริมาณการผลิตและราคาโดยประเทศผู้ซื้อ ประเทศทั้งหลายได้มุ่งพัฒนาการศึกษาให้ผู้เรียนมีความสามารถสูงในการตัดสินใจเพื่อจะใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดสนองตอบความต้องการที่มีไม่จำกัดอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด ในฐานะผู้ผลิต ผู้บริโภค เจ้าของปัจจัยในการผลิต หรือนักธุรกิจ (চারুকฤต ภูมิไพจิตรกุล. 2542 : 1)

1.1 การประหยัดในขนาดการผลิต (Economies of Scale)

การประหยัดจากขนาด หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยกับขนาดของธุรกิจ โดยสะท้อนให้เห็นถึงต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาว กล่าวคือ ถ้ามีการประหยัดจากขนาด เส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวจะมีความชันเป็นลบ (รวมทั้งศูนย์ด้วย) แสดงถึงหน่วยผลิตทำการผลิตอยู่ในช่วง (increasing returns to scale) คือ การผลิตที่เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตในสัดส่วนหนึ่ง ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจะมีสัดส่วนที่มากกว่าปัจจัยที่เพิ่มขึ้น ต้นทุนเฉลี่ยจะลดลง กรณีเส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวมีค่าความชันเป็นศูนย์ หมายถึง การผลิตอยู่ในช่วง (constant returns to scale) คือ เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตในสัดส่วนหนึ่ง ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจะมีสัดส่วนเดียวกับปัจจัยที่เพิ่มขึ้น ต้นทุนเฉลี่ยจะคงที่ และถ้าไม่มีการประหยัดจากขนาดเส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวจะมีความชันเป็นบวก แสดงถึงหน่วยผลิตทำการผลิตอยู่ในช่วง (decreasing returns to scale) คือ การผลิตที่เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตในสัดส่วนหนึ่งผลผลิตจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงต่ำกว่าการเพิ่มของปัจจัยการผลิต ต้นทุนเฉลี่ยจะเพิ่มขึ้น (ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2542 : 65)

สาเหตุของการประหยัดจากขนาด มี 2 ประการ คือ

1. การประหยัดจากภายใน (Internal Economies of scale) คือ การประหยัดที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภายในหน่วยธุรกิจ

1.1 การประหยัดทางด้านแรงงาน (Labour Economy) เกิดขึ้นจากกิจกรรมของธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ทำให้มีโอกาสแบ่งแยกแรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน การประหยัดในขนาดการผลิตสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลทางเทคนิคและเหตุผลทางการเงิน ดังนี้ คือ

เหตุผลทางเทคนิคเมื่อขยายขนาดการผลิต จะทำให้มีการแบ่งงานกันทำ และเกิดความชำนาญเฉพาะอย่าง (Division of labor and specialization)

1.2 การประหยัดด้านเทคนิค (Technical Economy) เกิดขึ้นจากการที่กิจกรรมของธุรกิจมีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น โอกาสจะนำเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูง ส่งผลให้ผลผลิตเพิ่มเร็วและลดต้นทุนในการผลิต (Increasing returns to scale and decreasing cost)

1.3 การประหยัดด้านการจัดการ (Managerial Economy) เกิดขึ้นเนื่องจากกิจการของธุรกิจมีขนาดใหญ่ขึ้น ความยากลำบากในการจัดการเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องการเงินก็จะลดน้อยลง เหตุผลทางการเงิน (Financial reason) เมื่อขยายขนาดการผลิตจำเป็นต้องซื้อปัจจัยและวัตถุดิบจำนวนมากทำให้ซื้อได้ในราคาที่ถูกลง สำหรับธุรกิจที่ผลิตขนาดใหญ่ (Large scale) สามารถขายหุ้นหรือพันธบัตรได้ดีกว่าการผลิตขนาดเล็ก และด้านอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะต่ำกว่าด้วยเช่นกัน

สำหรับข้อเสียซึ่งเป็นสาเหตุให้ต้นทุนสูงขึ้นได้เมื่อขยายขนาดการผลิต คือ ความรับผิดชอบและปริมาณงานของฝ่ายจัดการ ค่าใช้จ่ายในการประชุมประสานงาน การสื่อสาร การนิเทศก์งาน เป็นต้น

2. การประหยัดจากภายนอก (external economies of scale) คือ การประหยัดที่เกิดจากสาเหตุภายนอกกิจการ เป็นต้นว่า เมื่อเกิดความก้าวหน้าทางวิทยาการ

1.2 การประหยัดในการขยายประเภทการผลิต (Economies of Scope)

การประหยัดจากการขยายขอบเขตการดำเนินธุรกิจ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตการประกอบธุรกิจของหน่วยผลิตและต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วย กล่าวคือ เมื่อผลิตเพิ่มขนาดของสินค้าที่ผลิตร่วมกัน (Joint Production) เท่ากับเป็นการขยายขอบเขตการดำเนินธุรกิจ จะมีผลให้ต้นทุนเมื่อมีการผลิตสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งโดยเฉพาะ (Specializing in the Production of One) โดยการประหยัดจากการขยายขอบเขตการดำเนินธุรกิจ กรณีการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีสาเหตุของการประหยัดจากการขยายการจัดการศึกษา (Economies of Scope) เกิดจากการผลิตสินค้าโดยใช้ปัจจัยการผลิตร่วมกัน (Sharable Inputs) โดยการเพิ่มการผลิตสินค้าชนิดหนึ่งจะไม่ทำให้เกิดความแออัด (Congestion) ในการใช้ปัจจัยการผลิตร่วมกันของสินค้าชนิดอื่นที่ทำการผลิตร่วมกัน (Joint of Production) ลักษณะเช่นนี้จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ปัจจัยการผลิต ไม่ทำให้เกิด Excess Capacity ในการผลิต

การประหยัดในการขยายขนาดการผลิต กับ การประหยัดในการขยายประเภทการผลิตต่างกับตรงประเด็นหลังมีวิธีการลดต้นทุน โดยการผลิตสินค้าตัวอื่นๆ โดยร่วมทุนกับสินค้าตัวเดิม วิธีการทั้งสองจะเป็นประโยชน์กับธุรกิจ หากนำมาใช้ประกอบกันเพราะการขยายขนาดการผลิตบางครั้งจะทำให้สินค้าล้นตลาดหรือจำนวนผลผลิตที่จะขยายการผลิตจะสูงกว่าจุดดุลยภาพผู้ผลิต (Producer equilibrium) เท่ากับเป็นการผลิตที่ขาดประสิทธิภาพ แต่หากกระตือรือร้นที่จะดำเนินการได้มีปัญหาในการแข่งขันเพราะต้นทุนสูง วิธีการบริหารต้นทุนควรจะใช้วิธีการหลังเข้ามาเสริม คือ ผลิตสินค้าตัวที่สองหรือสามเป็นการร่วมใช้ทุน (Sharing cost) จะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันขึ้นมาโดยอัตโนมัติ ขณะเดียวกันเป็นการเพิ่มเครือข่ายธุรกิจ (Business network) พร้อมกันไปด้วย (ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2542 : 67)

ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรตามหลักเศรษฐศาสตร์ โดยการใช้ปัจจัยการผลิตให้เต็มประสิทธิภาพ (Full employment) จะทำให้เกิดต้นทุนต่ำและผลผลิตมากที่สุด (Economies of Scale) แต่หากการผลิตเต็มประสิทธิภาพอาจทำให้สินค้าล้นตลาด (Over supply) จะทำให้ขาดประสิทธิภาพ การรักษาประสิทธิภาพทำได้โดยผลิตสินค้าลดลง แต่ขยายประเภทของการผลิต

โดยการร่วมใช้ปัจจัยคงที่ จะทำให้เกิดประสิทธิภาพตามหลักกระจายประเภทการผลิต (Economies of Scope)

2. ทฤษฎีการจัดการศึกษาพิเศษของเด็กพิการ

2.1 ความเป็นมาของการเรียนร่วม

ประเทศไทยเริ่มมีการจัดการศึกษาภาคบังคับในทุกตำบล ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2478 แต่มีการยกเว้นให้เด็กพิการไม่ต้องเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาภาคบังคับ จึงส่งผลให้เด็กพิการขาดโอกาสทางการศึกษา และการดำรงชีวิตที่เหมาะสม (รุ่งรวี ขาวสบาย. 2539 :6) จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2482 ตามแนวคิดของ มิส เจนีวีฟ คอลฟิลด์ ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกสำคัญในการจัดตั้งโรงเรียนการศึกษาพิเศษ สำหรับคนตาบอดขึ้นในรูปแบบโรงเรียนเฉพาะสำหรับเด็กพิการเพื่อให้เด็กพิการมีสิทธิทางการศึกษา และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขตามอัธยาศัย เช่นเดียวกับคนปกติ การจัดตั้งโรงเรียนแห่งนี้ผลของการศึกษาเป็นที่ประจักษ์กันว่าเด็กพิการสามารถเรียนได้เมื่อได้รับโอกาสเหมือนกับเด็กปกติ รัฐบาลจึงให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาพิเศษ โดยมอบหมายให้กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง (กองการศึกษาเพื่อคนพิการ. 2542 : 17) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ทดลองสอนเด็กพิการทุกประเภทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2487 โดยจัดตั้งเป็นโรงเรียนเฉพาะ เช่น โรงเรียนสอนคนหูหนวก โรงเรียนสอนคนตาบอด และโรงเรียนสอนคนปัญญาอ่อน เป็นต้น พบว่าเด็กพิการเหล่านี้สามารถเรียนกับเด็กปกติได้ จึงทำให้แนวความคิดในการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการได้เปลี่ยนแปลงไป ด้วยเหตุที่มีการคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของเด็กพิการเป็นสำคัญว่าควรได้รับโอกาสทางการศึกษาและการอยู่ร่วมกับสังคมเหมือนกับเด็กปกติ จึงมีการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการได้เรียนร่วมในโรงเรียนปกติขึ้น (นิลบล ทูรานุกาพ. 2540 : 30)

ในปี พ.ศ. 2500 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ทดลองจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการให้เรียนร่วมกับเด็กปกติขึ้นในโรงเรียนปกติ โดยเริ่มจัดให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในระดับประถมศึกษา 7 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนพญาไท โรงเรียนชนะสงคราม โรงเรียนวัดพญาไย่ง โรงเรียนวัดหนัง โรงเรียนวัดนิมมานรดี โรงเรียนสามเสนนอก และโรงเรียนวัดจันทร์สโมสร

ในปี พ.ศ. 2507 กระทรวงศึกษาธิการได้มีการจัดการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นร่วมกับนักเรียนปกติในโรงเรียนพญาไท โดยได้รับการสนับสนุนด้านวิทยากรจากมูลนิธิช่วยคนตาบอดโพ้นทะเลแห่งสหรัฐอเมริกา (America Foundation Oversea for the Blind) การจัดการ

เรียนร่วมได้รับการพัฒนาเรื่อยมา จนมีการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ขึ้นที่โรงเรียนพญาไทอีกครั้งหนึ่ง (กองการศึกษาเพื่อคนพิการ. 2542 : 17)

ต่อมามีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 จึงมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญเพื่อเน้นถึงการให้การศึกษาแก่เด็กพิการ โดยกำหนดว่ารัฐพึงจัดและสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ หรือสังคม และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ให้ได้รับการศึกษา โดยทั่วถึง ส่วนในเรื่องการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการให้การศึกษาแก่เด็กพิการนั้น อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ หรือจัดรวมในโรงเรียนปกติก็ได้ตามความเหมาะสม ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดว่าได้มีการเปิดโอกาสในการศึกษาให้แก่เด็กพิการอย่างกว้างขวาง และสามารถจะดำเนินการจัดได้ทุกรูปแบบจึงทำให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติต้องรับภาระหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้เด็กพิการด้วย เพราะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาภาคบังคับให้แก่เด็กทุกคนที่มีอายุย่างเข้าปีที่แปดถึงอายุย่างเข้าปีที่สิบห้าอย่างทั่วถึง โดยไม่แยกว่าจะเป็นเด็กพิการหรือเด็กปกติ (นิลบล ทูรานุกาพ. 2540 : 30)

ในปี พ.ศ. 2523 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเพื่อให้เด็กพิการมีสิทธิทางการศึกษาเท่าเทียมกับเด็กปกติ ซึ่งผู้ปกครองที่ไม่ต้องการให้เด็กพิการเข้าเรียนสามารถขอรับการยกเว้นในการเข้ารับการศึกษได้ พ.ร.บ.ฉบับนี้ส่งผลให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญกับการศึกษาของเด็กพิการมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในรูปแบบการเรียนร่วม โดยได้รับการสนับสนุนจากหลายหน่วยงาน คือ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น กองการศึกษาเพื่อคนพิการ) สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มูลนิธิธรรมิกชนเพื่อคนตาบอด และองค์การ HKI (Helen Keller International) ได้ดำเนินการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการทางตาได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ ในระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2530 และโครงการนี้ได้ขยายการดำเนินงานไปยังส่วนภูมิภาค ในปีการศึกษา 2532 และปีการศึกษา 2533 โดยมีการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก 3 ประเภท คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา ทางสติปัญญา และทางหู โดยจัดในรูปแบบการเรียนร่วม

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535 – 2539) มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ในรูปแบบการเรียนร่วม นอกจากนั้นในแผนพัฒนาการศึกษาพิเศษ (ด้านคนพิการ) ระยะที่ 8 ยังมีโครงการในการปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนร่วม คือ การเพิ่มเป้าหมายการจัดตั้งโรงเรียนสอนเด็กพิการ เพื่อขยายบริการการศึกษาแก่เด็กพิการประเภทต่าง ๆ โดยรัฐมนตรีสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเสนอให้มีการปรับจำนวนโรงเรียน ประเภทสถานศึกษาเฉพาะให้น้อยลงและเพิ่มการขยายบริการแก่เด็กพิการ ในลักษณะของการเรียนร่วมใน

โรงเรียนปกติมากขึ้น พร้อมทั้งให้กระจายไปในส่วนภูมิภาคอย่างกว้างขวางและทั่วถึง โดยมีการดำเนินการได้ 2 วิธี คือ จัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ และจัดชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติ

แนวความคิดในการจัดการเรียนร่วมได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนมีการจัดการสอนเด็กพิการในโรงเรียนปกติขึ้น โดยเริ่มมีการดำเนินการภายในกรุงเทพมหานครก่อนจนเป็นที่ยอมรับกันว่าเด็กพิการเหล่านี้สามารถเรียนร่วมได้ และเป็นการสนับสนุนให้เด็กพิการได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมกับเด็กปกติ จึงได้มีการขยายบริการกระจายไปยังส่วนภูมิภาค จากข้อมูลโรงเรียนปีการศึกษา 2537 พบว่าประเทศไทยมีโรงเรียนร่วมทั้งหมด 40 โรงเรียน นอกจากนี้ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ซึ่งรับผิดชอบการศึกษาของเด็กพิการโดยตรง ยังมีนโยบายในการขยายการจัดการเรียนร่วมทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการขยายการศึกษาภาคบังคับ และเป็นการรักษาสិทธิเด็กพิการให้ได้รับความเท่าเทียมกับเด็กปกติมากที่สุด (กองการศึกษาเพื่อคนพิการ. 2542 : 18 – 19)

2.2 การจัดการเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับนักเรียนปกติระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ เป็นการจัดการเพื่อสนองนโยบายการจัดการศึกษาภาคบังคับให้เป็นไปโดยทั่วถึง และสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาพิเศษ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้มีโอกาสพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ด้วยการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติให้มากที่สุด เท่าที่ศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนจะพึงมีการจัดการศึกษาเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการนั้น ได้ดำเนินการมาโดยตลอดนับแต่ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการดำเนินงาน โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับนักเรียนพิการร่วมกับนักเรียนปกติขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2529 แต่การดำเนินงานเท่าที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรอันเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ แต่ในระยะ 3-4 ปีที่ผ่านมา การจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการได้รับการปรับปรุงและพัฒนามากยิ่งขึ้น โดยยึดหลักการปฏิบัติการตามแนวนโยบายทั้ง 4 ประการ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดังนี้

1. นโยบายการประกันโอกาสทางการศึกษา โดยสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีการประกาศรับสมัครให้ผู้ปกครองได้ทราบอย่างทั่วถึง ต่อจากนั้นจึงทำการคัดเลือกนักเรียนโดยความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ อาทิ อาจารย์จากมหาวิทยาลัย แพทย์ และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางของโรงพยาบาลวชิระราชนวโทยุโรปถัมภ์

ตลอดจนผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนที่เป็นผู้คัดเลือกนักเรียน โดยพิจารณาความพร้อมของนักเรียนว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เรียนร่วมได้หรือไม่ หากรายใดสามารถเรียนร่วมได้ก็จะส่งเข้าเรียนในโรงเรียนต่างๆ ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการทุกคน หากรายใดมีความบกพร่องเกินเกณฑ์ที่ไม่สามารถเรียนร่วมได้ ก็จะช่วยเหลือโดยการประสานงานกับสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในการให้เข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะต่อไป ทางรายใดมาสมัครไม่ทันก็จะช่วยเหลือให้เข้าเรียนทุกราย เพื่อประกันโอกาสเด็กกลุ่มนี้ให้ได้มีโอกาสทางการศึกษาอย่างเต็มที่

2. นโยบายประกันคุณภาพทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ได้ดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมด้วยความมุ่งมั่นที่จะให้นักเรียนพิการเหล่านี้ได้รับโอกาสทางการศึกษาตามศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีในการอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติ โดยได้ทำความเข้าใจและให้แนวทางกับผู้บริหารและคณะครูให้เข้าใจ และจัดการศึกษาแก่นักเรียนพิการเหล่านี้ให้ดีที่สุด ให้ทำงานเรื่องนี้ด้วยจิตใจไม่ใช่ทำตามกระแส ไม่ใช่ทำพอเป็นพิธีหรือให้ได้ชื่อว่าจัดเท่านั้น หรือทำเพราะความสงสาร แต่ต้องทำเพราะเห็นคุณค่าของนักเรียนพิการ

การจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนเป็นเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม เป็นเรื่องความเมตตาที่มีต่อนักเรียน ต้องมีความเสียสละและอดทนสูง แม้การจัดการศึกษาด้านนี้จะต้องลงทุนมากกว่านักเรียนปกติ โดยเฉพาะในด้านอุปกรณ์ต่างๆ ห้องน้ำ ทางเท้า แต่อย่างไรก็ตาม สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการได้พัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมมาโดยลำดับ เพื่อให้การจัดการศึกษาด้านนี้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและดีที่สุด โดยทางสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการได้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถที่จะทำการสอนนักเรียนพิการเรียนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประสานงานร่วมมือกับภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จัดการอบรมเข้ม 200 ชั่วโมง ให้แก่ครูในโรงเรียนที่เปิดทำการสอนใหม่และมีการนิเทศติดตามผลครูการศึกษาพิเศษ ติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Plan ย่อ IEP) และสำหรับนักเรียนพิการที่เรียนร่วมจะได้รับการติดตามช่วยเหลือเป็นรายบุคคล ทำการวิจัยด้านการบริหารและการจัดการ การจัดการศึกษาพิเศษจะเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานเป็นทีม รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูล มีการพัฒนาคุณภาพและรูปแบบในการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมอย่างต่อเนื่อง

3. นโยบายประกันประสิทธิภาพทางการศึกษา ในเรื่องนี้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ได้ประสานความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ ในการจัดสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการ มีการสัมมนาทางวิชาการ นอกจากนี้ยังมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่การจัดการศึกษาพิเศษอย่างทั่วถึง เพื่อให้ทุกองค์กรเห็นความสำคัญและร่วมมือกัน รวมทั้งได้ให้บทบาทผู้ปกครองในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

4. นโยบายประกันความปลอดภัย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ เน้นเรื่องการระวังและการดูแลที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนพิการจะได้รับการคุ้มครองให้มีความปลอดภัยทั่วทั้งร่างกายและจิตใจ มีความอบอุ่นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีในโรงเรียน ห่างไกลจากสารเสพติด และอบายมุขทั้งปวง รวมทั้งมีการติดตามเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้และมีการประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองให้มีความปลอดภัยทั้งที่บ้านและโรงเรียน

2.3 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (Hearing Impaired Students)

2.3.1 คำจำกัดความ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึงนักเรียนที่บกพร่องหรือสูญเสียการได้ยิน เมื่อตรวจการได้ยินโดยใช้เสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500 , 1000 และ 2000 รอบต่อวินาที (Hz) ในหูข้างที่ดีกว่ามากกว่า 25 เดซิเบล เป็นเหตุให้รับฟังเสียงต่าง ๆ ได้ไม่ชัดเจน แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.3.1.1 หูตึง คือ การได้ยินเสียงของหู ซึ่งได้รับการตรวจด้วยเสียงและวิธีการอื่นถูกต้องนั้นแล้ว ได้ผลค่าเฉลี่ยของความไวอันน้อยที่สุดเกินกว่า 25 เดซิเบล แต่ไม่เกิน 90 เดซิเบล ซึ่งเป็นค่ามาตรฐานระหว่างชาติ (ISO 1964)

นักเรียนหูตึงได้แก่ นักเรียนที่

2.3.1.1.1 สูญเสียการได้ยินระหว่าง 26 – 89 เดซิเบล ในหูข้างดีกว่า เป็นการสูญเสียการได้ยินมาแต่กำเนิด

2.3.1.1.2 สูญเสียการได้ยินระหว่าง 26 – 89 เดซิเบล ในหูข้างดีกว่า เป็นการสูญเสียการได้ยินในภายหลัง (หลังคลอด)

2.3.1.1.3 สูญเสียการได้ยินระหว่าง 26 – 89 เดซิเบล ในหูข้างดีกว่า เป็นการสูญเสียการได้ยินก่อนนักเรียนพูดได้ เขียนได้

2.3.1.2 หูหนวก (Deafness) คือ การได้ยินเสียงของหู ซึ่งได้รับการตรวจด้วยเสียงและวิธีการอื่นถูกต้องนั้นแล้ว ได้ค่าเฉลี่ยของความไวอันน้อยที่สุดเกินกว่า 90 เดซิเบล ซึ่งเป็นค่ามาตรฐานระหว่างชาติ (ISO 1964)

นักเรียนหูหนวก ได้แก่ นักเรียนที่

2.3.1.2.1 สูญเสียการได้ยินในหูข้างดีกว่า 90 เดซิเบลขึ้นไป และเป็นการสูญเสียการได้ยินมาแต่กำเนิด หรือ

2.3.1.2.2 สูญเสียการได้ยินในหูข้างดีกว่า 90 เดซิเบลขึ้นไป และเป็นการสูญเสียการได้ยินในภายหลัง (หลังคลอด) หรือ

2.3.1.2.3 สูญเสียการได้ยินในหูข้างดีกว่า 90 เดซิเบลขึ้นไป เป็นการสูญเสียการได้ยินก่อนนักเรียนพูดได้ เขียนได้

เนื่องจากช่วงระดับการได้ยินที่กำหนดเป็นช่วงของความบกพร่องทางการได้ยินมีช่วงกว้างเกินไป (20 เดซิเบล เป็นต้นไป) ทางสมาคมโสต ศอ นาสิก แห่งประเทศไทย จึงได้แบ่งอัตราความบกพร่องออกเป็นระดับย่อย ๆ ดังตารางแบ่งประเภทความบกพร่องของหูที่แสดงไว้ในตารางดังนี้ (พูนพิศ อมาตยกุล. 2522 : 22)

ตาราง 1 แบ่งประเภทความพิการของหู

ระดับ ที่	ระดับความบกพร่อง ทางการได้ยิน	ค่าเฉลี่ยความไว ณ ตำแหน่ง 500 , 1000 , 2000 เฮิรท์ ในหูข้างที่ดีกว่า		ความสามารถในการเข้าใจคำพูด
		มากกว่า	ไม่มากกว่า	
1	หูปกติ		25 dB	ไม่ลำบากในการรับฟังคำพูดเลย
2	หูตึงน้อย	26 dB	40 dB	ไม่ได้ยินเสียงพูดเบา
3	หูตึงปานกลาง	41 dB	55 dB	พูดด้วยความดังปกติแล้วไม่ได้ยิน
4	หูตึงมาก	56 dB	70 dB	พูดด้วยดัง ๆ แล้วยังไม่ได้ยิน
5	หูตึงอย่างรุนแรง	71 dB	90 dB	ต้องตะโกนหรือใช้เครื่องขยายเสียงจึงจะได้ยินและได้ยินไม่ชัด
6	หูหนวก	91 dB		ตะโกนหรือขยายเสียงพูดแล้ว ก็ยังไม่ได้ยินและไม่เข้าใจ

ที่มา : พูนพิศ อมาตยกุล (2522) โสตสัมผัสวิทยาเบื้องต้น : 22

2.3.2 นิยามการศึกษา

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 12 – 13) ได้ให้นิยามของคนหูหนวกและคนหูตึง ตามแนวคิดของ มัวร์ (Moore, 1987) ไว้ดังนี้

คนหูหนวก (a deaf person) ในทางการศึกษา หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินในหูข้างดีกว่า 90 เดซิเบล หรือมากกว่า การสูญเสียดังกล่าวทำให้คนหูหนวกไม่เข้าใจการพูดไม่ว่าจะใช้เครื่องช่วยฟังหรือไม่

คนหูตึง (a hard – of hearing person) ในทางการศึกษา หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินอยู่ระหว่าง 35 – 89 เดซิเบล บุคคลดังกล่าวมีปัญหาในการฟังและเข้าใจการพูด แต่เข้าใจคำพูดบ้างไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม

หากแบ่งตามระดับการสูญเสียการได้ยินตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาจะได้การสูญเสียการได้ยิน 4 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 สูญเสียการได้ยินระหว่าง 35 ถึง 54 เดซิเบล นักเรียนที่สูญเสียการได้ยินช่วงนี้มักไม่ต้องการการศึกษาพิเศษ แต่ต้องการความช่วยเหลือในการสวมใส่เครื่องช่วยฟัง

ระดับที่ 2 สูญเสียการได้ยินระหว่าง 55 ถึง 69 เดซิเบล นักเรียนที่สูญเสียการได้ยินในช่วงนี้ต้องการการศึกษาพิเศษบ้าง ต้องการความช่วยเหลือในด้านการสวมใส่เครื่องช่วยฟัง การฝึกพูด ด้านภาษา และการแก้ไขการพูด

ระดับที่ 3 สูญเสียการได้ยินระหว่าง 70 ถึง 89 เดซิเบล นักเรียนที่สูญเสียการได้ยินในช่วงนี้ต้องการการศึกษาพิเศษ ต้องการความช่วยเหลือในด้านการได้ยิน การพูด ภาษา การแก้ไขการพูดและบริการพิเศษทางการศึกษา

ระดับที่ 4 สูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบล หรือมากกว่านักเรียนที่สูญเสียการได้ยินในระดับนี้ต้องการความช่วยเหลือ และบริการพิเศษทางการศึกษาเช่นเดียวกับนักเรียนในระดับที่ 3

2.3.3 นิยามทางการแพทย์

การจัดระดับการสูญเสียการได้ยินทางการแพทย์ มักแตกต่างไปจากการจัดระดับการสูญเสียการได้ยินโดยทางการศึกษา เดวิส และซิลเวอร์แมน (Davis and Silverman, 1978) กล่าวว่าในวงการแพทย์โดยทั่วไปจัดระดับการสูญเสียการได้ยินไว้ 6 ระดับ ดังนี้

1. การได้ยินปกติ 0 - 25 เดซิเบล
2. สูญเสียการได้ยินเล็กน้อย 26 – 40 เดซิเบล
3. สูญเสียการได้ยินปานกลาง 41 – 55 เดซิเบล
4. สูญเสียการได้ยินค่อนข้างมาก 56 – 70 เดซิเบล

5. สูญเสียการได้ยินมากกว่า 71 – 90 เดซิเบล

6. สูญเสียการได้ยินมากอย่างยิ่ง 91 เดซิเบล หรือมากกว่า ผู้ที่สูญเสียการได้ยินระดับ 1 – 5 เรียกว่า คนหูตึง ผู้ที่สูญเสียการได้ยินในระดับ 6 เรียกว่า คนหูหนวก จำนวนเดซิเบลที่กำหนดไว้นี้ เป็นค่าเฉลี่ยในหูข้างที่ดีกว่า

2.3.4 การคัดเลือกนักเรียน

ในการจัดการเรียนร่วมมีข้อควรคำนึงในด้านตัวนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่จะจัดเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ คือ เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของตนเองไปได้อย่างดี ไม่ให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนร่วม ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในแต่ละระดับจำเป็นต้องมีการจัดที่แตกต่างกันไป สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สามารถเรียนร่วมได้นั้นจะต้องเป็นนักเรียนที่มีระดับการได้ยินไม่เกิน 85 เดซิเบล ในกรณีนักเรียนหูตึง โดยจัดให้มีบริการพิเศษและมีครูสอนซ่อมเสริมทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล และสำหรับในกรณีนักเรียนหูหนวก ก็จะต้องมีครูช่วยสอนการใช้ภาษามือและการอ่านริมฝีปาก

นอกจากนี้นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการตรวจวัดการได้ยินจากแพทย์ หรือนักตรวจการได้ยิน นอกจากนี้ยังควรได้รับการทดสอบทางด้านภาษาและการพูดด้วย การพิจารณาคัดเลือกนักเรียนเข้ารับการศึกษ ควรพิจารณาตามเกณฑ์การตัดสินใจที่กล่าวมาแล้ว

สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (2529ข : 18 -19) ได้เสนอข้อพิจารณาในการจัดนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนร่วม โดยคำนึงถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับนักเรียนและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความสามารถด้านการเรียนของนักเรียน เช่น ความสามารถด้านภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และผลการเรียนโดยทั่วไป ความสามารถด้านการสื่อสารของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ หากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถจะสื่อสารกับนักเรียนปกติที่เรียนร่วมชั้นเรียนได้แล้ว อาจจะประสบปัญหาด้านการเรียนได้

2. วุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนที่จะเรียนร่วมในสังคมปกติ ควรมีวุฒิภาวะทั้งทางอารมณ์และสังคม เพื่อนักเรียนจะได้ปรับตัวได้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาในขณะเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ

3. สิ่งแวดล้อม เช่น สภาพบริการทางการศึกษาของทางโรงเรียน ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสนองความต้องการของนักเรียนพวกนี้

4. ความช่วยเหลือจากบุคลากรอื่น เช่น ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้บริหาร บุคลากรอื่นๆ ของโรงเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนสมาชิกของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

2.3.5 ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1. การพูด นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาทางการพูด อาจพูดไม่ได้ หรือพูดไม่ชัด ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับการสูญเสียการได้ยินของนักเรียน นักเรียนที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยอาจพอพูดได้ นักเรียนที่สูญเสียการได้ยินในระดับปานกลางสามารถพูดได้แต่อาจไม่ชัด ส่วนนักเรียนที่สูญเสียการได้ยินมากหรือหูหนวก อาจพูดไม่ได้เลยหากไม่ได้รับการสอนพูดตั้งแต่วัยเด็ก นอกจากนี้การพูดขึ้นอยู่กับอายุของนักเรียนเมื่อสูญเสียการได้ยินอีกด้วย หากนักเรียนสูญเสียการได้ยินมาแต่กำเนิด นักเรียนจะมีปัญหาในการพูดอย่างมาก แต่ถ้านักเรียนสูญเสียการได้ยินหลังจากที่นักเรียนพูดได้แล้ว ปัญหาในการพูดจะน้อยกว่านักเรียนที่สูญเสียการได้ยินมาแต่กำเนิด ปัญหาในการพูดของนักเรียน นอกจากจะขึ้นอยู่กับความรุนแรงของการสูญเสียการได้ยินแล้ว ยังขึ้นอยู่กับอายุของนักเรียนเมื่อสูญเสียการได้ยินอีกด้วย

2. ภาษา นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในวงจำกัด เรียงคำเป็นประโยคที่ผิดหลักภาษา เป็นต้น ปัญหาทางภาษาของนักเรียนคล้ายคลึงกับปัญหาในการพูดนั่นคือนักเรียนยิ่งสูญเสียการได้ยินมากเท่าใดยิ่งมีปัญหามากขึ้นเท่านั้น

3. ความสามารถทางสติปัญญา ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจคิดว่านักเรียนประเภทนี้เป็นนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำ ความจริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้น ท่านอาจคิดว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีสติปัญญาต่ำ เพราะว่าท่านไม่อาจสื่อสารกับเขาได้ หากท่านสามารถสื่อสารกับเขาได้เป็นอย่างดีแล้ว ท่านอาจเห็นว่าเขาเป็นคนฉลาดก็ได้ ความจริงแล้ว ระดับสติปัญญาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากรายงานการวิจัยเป็นจำนวนมากพบว่า มีการกระจายคล้ายนักเรียนปกติ บางคนอาจโง่ บางคนอาจฉลาด บางคนฉลาดถึงขั้นเป็นอัจฉริยะก็มี จึงอาจสรุปได้ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่ใช่เด็กโง่ทุกคน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันเหมาะที่จะนำมาใช้กับนักเรียนปกติมากกว่า วิธีการบางอย่างจึงไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยิ่งไปกว่านั้นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาทางภาษา และมีทักษะทางภาษาจำกัด จึงเป็นอุปสรรคในการทำข้อสอบ เพราะผู้ที่ทำข้อสอบได้ดีนั้นต้องมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ

ไต่ยนจึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ค่อนข้างต่ำกว่านักเรียนปกติ

5. การปรับตัว นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยนอาจมีปัญหาในการปรับตัว สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการสื่อสารกับผู้อื่น หากนักเรียนสามารถสื่อสารได้ดี ปัญหาทางอารมณ์ อาจลดลง ทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ แต่ถ้านักเรียนไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี นักเรียน อาจเกิดความคับข้องใจซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ไต่ยนยังต้องปรับตัวมากกว่านักเรียนปกติบางคนเสียอีก นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยน คนที่ฉลาดอาจปรับตัวได้ดี ส่วนนักเรียนที่ไม่ฉลาดอาจมีปัญหาในการปรับตัวได้

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วม

3.1 ความหมายของการเรียนรู้ร่วม

กองการศึกษาพิเศษ (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น กองการศึกษาเพื่อคนพิการ) กรมสามัญศึกษา ได้ระบุไว้ในคู่มือการจัดการเรียนร่วม โดยระบุไว้ว่า การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษา ให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ นักเรียนพิการประเภทต่างๆ ได้เรียนร่วมกับนักเรียน ปกติโดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ และดำรงชีวิต ในสังคมได้อย่างปกติสุข (กองการศึกษาเพื่อคนพิการ, 2542 : 21 – 22)

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 1-2) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนร่วมว่า ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Integration ถ้าแยกย่อยลงไปอีก Integration หมายถึง การเรียนร่วมบางเวลา ส่วน การเรียนร่วมเต็มเวลาตรงกับคำว่า Mainstreaming ส่วน Inclusion ใช้คำภาษาไทยว่า การเรียน รวม และอีกคำหนึ่งที่ใช้กันมาก คือ Inclusive Education ใช้คำภาษาไทยว่า การศึกษาเพื่อการ เรียนร่วม ทั้ง 3 คำ มีความหมายคล้ายคลึงกัน แต่อาจมีจุดเน้นที่แตกต่างกันบ้าง ดังความหมาย ต่อไปนี้

1. การเรียนร่วมบางเวลา (Integration) หมายถึง การเรียนร่วมระหว่างนักเรียนพิการกับ นักเรียนปกติ แต่เป็นการเรียนร่วมบางเวลา นั่นคือ นักเรียนพิการจะเข้าไปเรียนร่วมในชั้นปกติ บางเวลาเท่านั้น และมีความหมายรวมไปถึงการจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติด้วย

2. การเรียนร่วมเต็มเวลา (Mainstreaming) หมายถึง นักเรียนพิการ จะถูกส่งเข้าไป เรียนในห้องเรียนสำหรับนักเรียนปกติทุกอย่าง และไม่มีบริการเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนประเภทนี้

3. การเรียนรวม (Inclusive Education) หมายถึง การเรียนรวมเต็มเวลาในห้องเรียน ตลอดจนรับบริการเสริมที่เหมาะสมและจำเป็น และการใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติในครอบครัว ชุมชน และสังคม

ศรียา นิยมธรรม (2541 : 36) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่าการเรียนร่วมหมายถึง การเรียนรู้การเจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อมซึ่งนักเรียนพิการจะได้มี ปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนปกติ ในการร่วมกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมเหล่านั้น ต้องเกี่ยวข้องกับพัฒนาการต่างๆทุกด้าน เช่น ร่างกาย สังคม ภาษา และสติปัญญา และยังหมายถึง การจัดโปรแกรมการศึกษารายบุคคลตามความต้องการ และความสามารถของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กอย่างเหมาะสม โดยให้นักเรียนทุกคนได้มี ปฏิสัมพันธ์กันและร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างทั่วถึง

คอฟแมนและคนอื่นๆ (Kauffman and others. 1975 : 35) ให้คำจำกัดความของการเรียนร่วมไว้ว่าครอบคลุมว่าเป็น การรวมนักเรียนพิการไว้กับนักเรียนปกติ ในด้านเวลา ด้านการเรียนการสอนและสังคม โดยมีพื้นฐานอยู่บนกระบวนการวางแผนทางการศึกษาเป็นรายบุคคล และต่อเนื่อง และมีการกำหนดแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกันระหว่างบุคลากรฝ่ายบริหาร ฝ่ายสอน และฝ่ายสนับสนุน ทั้งในด้านการศึกษาปกติและด้านการศึกษาพิเศษ

เกียร์ฮาร์ท และไวส์ฮาน (Gearheart and Weishahn. 1980 : 3) ให้ความหมายของการเรียนร่วมว่าเป็นการจัดให้นักเรียนพิการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนปกติให้มากที่สุด โดยที่มีการให้ความช่วยเหลือแก่ครูปกติ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเรียนร่วม คือ การที่นักเรียนพิการได้รับโอกาสที่จะเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียนทุกๆ ฝ่าย ให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เพื่อว่าความพิการทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญาของนักเรียน จะได้รับการตอบสนองและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ปรัชญาของการเรียนร่วม

นิลบล ทูรานูภาพ (2540 : 18) กล่าวว่า เป็นที่ยอมรับกันว่าไม่มีสังคมใดไร้คนพิการ ดังนั้น เมื่อคนพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเราไม่สามารถขจัดคนพิการออกไปจากสังคมได้ จึงควรเตรียมผู้พิการตั้งแต่เยาว์วัยให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ นักการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่เชื่อว่าการให้นักเรียนพิการหรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติจะช่วยให้นักเรียนได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุขเมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นควรให้นักเรียนพิการได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติเท่าที่จะสามารถทำได้

นักการศึกษาพิเศษ ได้เสนอปรัชญาของการเรียนร่วมจากพื้นฐาน 3 ประการ ไว้ดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา ดังนั้นการจัดระบบการ
2. ศึกษาจึงจัดบริการทางการศึกษาให้แก่มนุษย์ทุกคน โดยไม่แบ่งแยกความบกพร่อง

หรือฐานะเศรษฐกิจและสังคม จึงควรจัดโครงการและปรับปรุงการปฏิบัติให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล

3. มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกันในการอยู่ร่วมกันในสังคม ดังนั้นการจัดเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียนและวัยเรียน เพื่อให้นักเรียนพิการอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติ ย่อมก่อให้เกิดคุณค่าและสร้างสรรค์สังคม เพราะนักเรียนเหล่านี้จะมีความเข้าใจอันดีต่อกัน มีการยอมรับซึ่งกันและกัน เมื่อนักเรียนเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ จะไม่เกิดการแบ่งแยกความแตกต่างของมนุษย์ในสังคม

4. การเรียนการสอน ในชั้นเรียนย่อมสนองตามความแตกต่างแต่ละบุคคล ดังนั้นการจัดนักเรียนพิการให้เข้าชั้นเรียนในชั้นเรียนร่วม จึงควรได้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เป็นการสอนเพื่อบุคคลทั่วไป เพื่อให้พัฒนาความพร้อม และความรู้ความสามารถของผู้เรียนทุกคนให้พัฒนาในทุกด้านด้วยวิธีการและกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้เกิดศักยภาพที่จะดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

จากปรัชญาพื้นฐานดังกล่าวนี้ ได้ตอบสนองนโยบายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อมวลชนให้อยู่ในรูปแบบที่สมบูรณ์และมีประสิทธิผลมากที่สุด เพื่อก่อให้เกิดคุณค่าทางการศึกษาอันสูงยิ่งแก่มนุษยชาติ ในการเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมด้วยสันติและมีความสุข

3.3 ทฤษฎีพื้นฐานการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วมจำเป็นต้องจัดตามความเหมาะสม ความต้องการ และความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงจะสามารถทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับประโยชน์เต็มที่จากการเรียนร่วม ดังที่ ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 7) ได้สรุปทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วมดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม การจัดการศึกษาจึงต้องจัดเพื่อพัฒนาทุกด้านให้สูงสุด ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

2. นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานต่างกัน ทางกายเล็งดูจากครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สติปัญญา และทักษะ การศึกษาจะช่วยให้แต่ละคนได้เรียนรู้เพื่อการปรับตัวเข้าหากัน และให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

3. นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนปกติหรือนักเรียนพิการ การศึกษาจะช่วยให้ความสามารถของนักเรียนแต่ละคนปรากฏเด่นชัดขึ้น

4. ในสังคมมนุษย์ มีทั้งคนปกติ และผู้ที่มีความบกพร่องต่าง ๆ เมื่อสังคมไม่สามารถแยกคนที่มีความบกพร่องออกจากสังคมปกติได้ ดังนั้นจึงไม่ควรแยกการศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ควรให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ

5. นักเรียนพิการ มีความต้องการและความสามารถ ซึ่งต่างจากนักเรียนปกติ ดังนั้นควรจัดรูปแบบและวิธีการศึกษาให้แตกต่างไปจากนักเรียนปกติ เพื่อให้นักเรียนมีศักยภาพในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

3.4 ประโยชน์ของการเรียนร่วม

ซินเดล (Schindele. 1981 : 2 - 3) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ประโยชน์ในด้านการเรียนรู้
2. ประโยชน์ในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
3. ประโยชน์ในด้านประสบการณ์จริงที่พบในชีวิตประจำวัน

ดังนั้น การจัดนักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติจึงเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมและให้แนวในการนำไปสู่ความสุขความสำเร็จในชีวิตของนักเรียน ช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนจากการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา การสนับสนุนทางสังคมที่เหมาะสมจะช่วยให้ นักเรียนพิการสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับคนปกติในครอบครัว ชุมชน และในสังคมได้ สามารถปฏิบัติหน้าที่สอดคล้องกับปทัสถานที่วางไว้ นอกจากนี้การสนับสนุนทางสังคมที่นักเรียนพิการได้รับ ยังมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านสังคมให้แก่ นักเรียนด้วย เป็นการเคารพในศักดิ์ศรี ความสำคัญและคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ นับเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลที่อยู่ร่วมในสังคมเดียวกัน ซึ่งการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลในสังคมยังสอดคล้องกับหลักการทางสังคมสงเคราะห์ ในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหา เพื่อให้นักเรียนพิการได้พัฒนาศักยภาพในทุกๆ ด้าน และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถพึ่งตนเองได้

3.5 รูปแบบของการจัดการเรียนร่วม

คาซเมอร์และไทรบัส (Karchmer and Trybus. 1977 : 1 - 2) จอร์แดน (Jordan. 1962 : 87) และศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม (2523 : 120) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนร่วมชั้นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติไว้ดังนี้ คือ

1. การเรียนร่วมอย่างสมบูรณ์ (fully integrated) จัดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับนักเรียนปกติตลอดเวลา นักเรียนพวกนี้มักเป็นพวกที่มีการได้ยินเหลืออยู่มาก
 2. การเรียนร่วมกันบางส่วน (partially integrated) คือ จัดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับนักเรียนปกติเป็นบางชั่วโมง เพื่อร่วมกิจกรรมทางวิชาการและทางสังคมกับนักเรียนปกติ เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติ
 3. การรวมทางสังคม (socially integrated) การรวมแบบนี้จัดทำโดยการนำเอานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมาเข้าชั้นเรียนร่วมกับนักเรียนปกติในระยะพัก เช่น ตอนพักรับประทานอาหารกลางวัน หรือมีกิจกรรมร่วมกับนักเรียนปกติ เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับนักเรียนปกติ
 4. การแยกจากนักเรียนปกติทั้งหมด (total segregation) หมายถึง การจัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ออกจากนักเรียนปกติโดยเด็ดขาด มีโรงเรียน หลักสูตร อุปกรณ์ และเทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยตรง
- จากที่กล่าวมาแล้วนั้น สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้นมีอยู่หลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณของความบกพร่องทางการได้ยินของนักเรียน สติปัญญา สภาพครอบครัว บุคลิกภาพของนักเรียน ความพร้อมของสภาพโรงเรียน และ ความรู้ความสามารถของครู

3.6 หลักสูตรและการเรียนการสอน

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 15 – 16) กล่าวว่า หลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรครอบคลุมไปถึงการฝึกฟัง การฝึกสายตา การฝึกทักษะทางการพูด การฝึกทักษะทางภาษา การฝึกทักษะดังกล่าว ควรกระทำเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย ส่วนเนื้อหาวิชา เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ ควรครอบคลุมเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ แต่วิธีสอน ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์อันจำเป็นอาจแตกต่างออกไปหรือเพิ่มเติมจากที่มีใช้สำหรับนักเรียนปกติ ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการพิเศษของนักเรียนประเภทนี้

การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนหูตึง ควรมีลักษณะแตกต่างไปจากการศึกษาของนักเรียนหูหนวกการจัดการบริการทางการศึกษาแก่นักเรียนหูตึงนั้น ควรมุ่งเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมเพื่อการเรียนร่วม หรือนักเรียนที่เรียนร่วมอยู่แล้ว ก็ควรได้รับการช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียนร่วม ดังนั้นหลักสูตรจึงควรเน้นการฝึกฟัง การแก้ไขการพูด การอ่านคำพูด การฝึกภาษา และการเรียนวิชาอื่นๆ ควบคู่กันไป

สำหรับนักเรียนหูตึงที่เรียนในชั้นพิเศษนั้น ควรเน้นทักษะในการสื่อความหมายควบคู่ไปกับด้านวิชาการ ในทำนองเดียวกันหลักสูตรควรเน้นเกี่ยวกับการฝึกฟัง การแก้ไขการพูด การอ่าน คำพูดโดยใช้เนื้อหาจากวิชาอื่นๆ ที่มีสอนในโรงเรียน

สำหรับนักเรียนหูหนวกนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการจะต้องเป็นผู้กำหนดวิธีการสื่อสารว่าจะใช้ภาษามืออย่างเดียว หรือจะใช้วิธีการสื่อสารรวม (total communication) ในขณะเดียวกัน นักเรียนทุกคนควรมีโอกาสเรียนรู้และฝึกพูด นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนหูตึงหรือหูหนวกควรมีเครื่องช่วยฟัง และได้รับการฝึกพูด การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการพูดโดยใช้เครื่องมือทางโสตสัมผัสวิทยา

สิ่งหนึ่งที่ขาดเสียไม่ได้ที่จะต้องกำหนดไว้ในหลักสูตร คือ การฝึกอาชีพควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ มีการฝึกอาชีพเบื้องต้น อาจเป็นวิชาบังคับ หรือเปิดเป็นวิชาเลือกให้นักเรียนเรียนก็ได้ หรืออาจมีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกก็ได้ทั้งสองอย่าง

3.7 การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ลัทแมน (Luttman. 1979 : 3 – 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการทำงานเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในเม็กซิโก ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนปกติว่า เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนเหล่านี้ได้มีทักษะในการติดต่อกับผู้อื่น รู้จักปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ได้ และเมื่อโตขึ้นก็จะได้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ เป็นการช่วยให้เขาได้มีโอกาสอยู่ร่วมในสังคมโดยไม่ละทิ้งเขาไว้ตามลำพัง

บลัมเบิร์ก (Blumberg. 1973 : 174 – 175) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับนักเรียนปกติว่า เป็นการช่วยเหลือนักเรียนในด้านภาษาและจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่จะให้นักเรียนได้รับการพัฒนาตั้งแต่ระยะแรกของชีวิตให้เร็วที่สุด เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะในการติดต่อกับบุคคลอื่น ทำให้นักเรียนไม่ถูกทอดทิ้ง และสามารถมีความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อนบ้าน ตลอดจนชุมชนได้เป็นอย่างดี

ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม (2523 : 179) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนำนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับนักเรียนในชั้นปกติ ก็เพื่อขยายบริการการฝึกฟัง และเพื่อส่งเสริมทักษะในการติดต่อสื่อความหมาย โดยเฉพาะการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยคาดหวังว่าสภาพเช่นนี้จะช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในด้านวิชาการและชีวิตหรือลดช่องว่างทางสังคมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ

ในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น มลิวัลย์ ธรรมแสง (2521 : 1 – 4) ได้กล่าวว่าจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัวเด็ก
 - 1.1 ระดับของการสูญเสียการได้ยิน
 - 1.2 อายุของเด็กเมื่อเริ่มสูญเสียการได้ยิน
 - 1.3 ระดับสติปัญญาของเด็ก
2. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
3. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับโรงเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถแบ่งเป็นด้านใหญ่ ๆ ได้ 3 ด้าน คือ

1. ทักษะติดต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน
2. ระดับการสูญเสียการได้ยิน
3. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

4.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 10) กล่าวว่า บุคลากร หมายถึง ผู้มีหน้าที่สอนเป็นผู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนร่วม บุคลากรดังกล่าวนี้ นอกจากจะมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการจัดการศึกษาพิเศษแล้ว ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม สามารถปฏิบัติงานที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ตลอดจนสามารถทำความเข้าใจกับบุคลากรทุกฝ่ายภายในโรงเรียน ให้มีทัศนคติที่ดีและจัดบริการสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพได้

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 199 – 200) กล่าวว่า การเรียนร่วมอาจไม่ประสบผลสำเร็จหากไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องเหล่านี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน ต้องมีความเข้าใจ ทัศนคติที่ดี และมีความเห็นด้วยกับโครงการเรียนร่วม เพราะถ้าหากได้รับการสนับสนุนเต็มที่จากผู้บริหารแล้ว โครงการเรียนร่วมก็อาจประสบความสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง

2. ครูผู้สอน บุคลากรทุกคนในโรงเรียนควรทราบเกี่ยวกับโครงการเรียนร่วมและวิธีปฏิบัติตัวต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. นักเรียนปกติ ควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะความเข้าใจที่ถูกต้องต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะช่วยให้นักเรียนปกติ ปรับทัศนคติที่เหมาะสมต่อนักเรียนเหล่านั้นได้

4. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในชั้นเรียนกับนักเรียนปกติ และสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้รับจากเพื่อนและครูปกติในชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อป้องกันความผิดหวัง หรือความไม่เข้าใจกันที่อาจจะเกิดขึ้นในชั้นเรียนร่วมได้ สิ่งสำคัญอีกประการ คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วมด้วย

5. ผู้ปกครอง ควรให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับข้อมูลที่จำเป็นของตัวนักเรียน และควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วม

ทองคำ ผดุงสุข (2531 : 73) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ พบว่าตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ ทัศนคติของครูผู้สอน ระดับสติปัญญาของเด็ก ทัศนคติของผู้ปกครอง และระดับการสูญเสียการได้ยิน

จิรวดี วิจิตรานนท์ (2534 : 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กปกติ ครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กปกติ ครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่างก็มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับปานกลาง

2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งเรียนในโรงเรียนโสตศึกษา กับในโรงเรียนโครงการเรียนร่วม มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่แตกต่างกัน

3. เด็กปกติที่เรียนร่วมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเด็กปกติที่เรียนในโรงเรียนปกติ มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่แตกต่างกัน

4. ครูและผู้บริหารในโรงเรียนโสตศึกษา โรงเรียนโครงการเรียนร่วม และโรงเรียนปกติ มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแตกต่างกัน

นิตยา นิลคุหา (2534 : 60 – 62) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ทัศนคติของครูผู้สอน ทัศนคติของเด็กปกติ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สหัทธ์ เจริญยศ (2540 : บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการ ปัญหา และเจตคติของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียน

วัดโพธิ์ค้อยกับโรงเรียนราชวินิต และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม

ผลการวิจัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ครูและผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการและปัญหาต่อการเรียนร่วมในระดับมากแต่ครูมีเจตคติที่ดี สำหรับผู้ปกครองมีเจตคติระดับปานกลางต่อการเรียนร่วม

2. ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน มีความต้องการต่อการเรียนร่วมแตกต่างกัน แต่มีปัญหาและเจตคติต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน

3. ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน มีความต้องการ ปัญหา และเจตคติต่อการเรียนร่วมแตกต่างกัน

สมบูรณ์ อาศิรพจน์ (2542 : บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมที่มีต่อความสามารถในการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสังกัดกองการศึกษาพิเศษ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2540

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร ครูที่ทำการสอน และครูที่ไม่ได้ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในโรงเรียนโครงการเรียนร่วม มีเจตคติในทางบวกต่อความสามารถในการเรียนและการปรับตัว ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2. ในการเปรียบเทียบเจตคติของครูที่ทำการสอน และครูที่ไม่ได้ทำการสอน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เจตคติของผู้บริหารและครูที่ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เจตคติของผู้บริหารและครูที่ไม่ได้ทำการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจตคติของผู้บริหารสูงกว่าครูที่ทำการสอน และครูที่ไม่ได้ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3. เจตคติของครูที่มีคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษและไม่มีคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเจตคติของครูที่มีคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษ สูงกว่าครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษ

4. เจตคติของครูซึ่งเข้าร่วมโครงการ 0 – 5 ปี และ 5 ปี ขึ้นไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แพตตัน (Patton : 1981) ได้ศึกษาเจตคติของอาจารย์ที่มีต่อเด็กพิการซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยชุมชนแห่งหนึ่งของมลรัฐเวอร์จิเนีย ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยชุมชนแห่งนั้นมีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กพิการ ตัวแปรสำคัญ 2 ตัวที่ทำให้เจตคติของอาจารย์แตกต่างกันคือ เพศของอาจารย์ และการปฐมนิเทศอาจารย์ และนักเรียน เกี่ยวกับเด็กพิการ อาจารย์ผู้หญิงมีเจตคติต่อเด็กในทางบวกมากกว่าอาจารย์ผู้ชาย อาจารย์ที่เคยสอนวิชาจิตวิทยามีพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิการมาก่อน มีเจตคติต่อเด็กในทางบวกมากกว่าอาจารย์อื่นๆ

เคลเลอร์ (Keller : 1987) ได้ศึกษาทัศนคติของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความบกพร่องด้านร่างกายและสติปัญญา พบว่าครูใหญ่ ศึกษาพิเศษ ครูการศึกษาพิเศษ มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาไม่แตกต่างกัน ครูใหญ่ และศึกษาพิเศษก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาควรเรียนร่วมกับเด็กปกติ แต่ครูการศึกษาพิเศษมีความคิดเห็นว่าห้องเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา ควรแยกออกจากกันแต่ควรอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

อาจกล่าวโดยสรุปว่า ทัศนคติของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้งของในประเทศและต่างประเทศนั้น มีลักษณะบางอย่างคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ในอดีตที่ผ่านมาหลายปีแล้วบุคคลทั่วไปยังมีทัศนคติในทางลบต่อเด็กประเภทนี้ ต่อมาเมื่อสังคมเจริญขึ้นผู้คนได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น ทัศนคติของบุคคลทั่วไปที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการเรียนร่วมเป็นไปในทางบวกมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยที่กล่าวแล้วในต่างประเทศ ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียนและเด็กปกติส่วนมากมีทัศนคติทางบวกต่อเด็กประเภทนี้ และต้องการการเรียนร่วม ส่วนในประเทศไทยผู้ปกครองบางคนยังมีทัศนคติไปในทางตรงกันข้ามอาจกล่าวได้ว่า ทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาของสังคมดังเช่น สังคมที่เจริญแล้วทัศนคติเด็กประเภทนี้จะเป็นไปในทางบวกมากกว่า ดังนั้นในอนาคตสังคมไทยคงจะยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้นและยอมรับให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่า ทัศนคติเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่สำคัญประการหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาที่เหมาะสม ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อให้เขาสามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของตนเองได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับระดับการสูญเสียการได้ยิน

ผดุง อารยะวิญญู (2522 : 3) กล่าวว่า ความสามารถในการฟังของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขึ้นอยู่กับองค์ประกอบใหญ่ๆ 2 ประการ คือ องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวเด็ก ได้แก่ ระดับการสูญเสียการได้ยิน สมรรถภาพของอวัยวะในการรับสัมผัสอื่นๆ พื้นฐานทางสติปัญญา ความสนใจ การยอมรับตนเอง เป็นต้น และองค์ประกอบที่สำคัญอีกด้านคือ การฝึกฝน ได้แก่ การฝึกฟังเสียงและออกเสียงที่ถูกวิธี ซึ่งสอดคล้องกับ มลิวัลย์ ธรรมแสง (2521 : 1 - 4) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ ทั้งตัวเด็กเอง บิดามารดา หรือผู้ปกครอง โรงเรียนหรือสถานให้บริการการศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม นอกจากนี้ มลิวัลย์ ธรรมแสง ยังได้เพิ่มเติมอีกว่าการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะใช้หลักการพิจารณาเกี่ยวกับระดับการสูญเสียการได้ยิน และความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กเป็นสำคัญ

จรัสรัตน์ โอเจริญ (2526 : 91 – 93) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความบกพร่องทางการพูดของนักเรียนหูตึงที่มีระดับการได้ยินต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีระดับการได้ยินต่างกัน 2 ระดับ ได้แก่ ระดับหูตึงมาก (55 – 70 dB) และระดับหูตึงอย่างรุนแรง (71 – 90 dB) มีความบกพร่องทางการพูด ประเภทการเปล่งเสียงพูดต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนหูตึงจะมีความบกพร่องทางการพูดทุกประเภท ได้แก่ การเปล่งเสียงพูดผิดปกติ เสียงผิดปกติ และจังหวะการพูดผิดปกติ

กาญจนา คงทอง (2528 : 54 – 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดและมโนภาพแห่งตนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเรียนในชั้นเรียนเฉพาะกับชั้นเรียนร่วม พบว่า ความสามารถในการพูดของเด็กชั้นเรียนเฉพาะและชั้นเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน แต่ความสามารถทางการพูดของเด็กที่มีระดับการได้ยินต่างกันพบว่า ความสามารถทางการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนเฉพาะ

มาร์คิตส์ (Markides. 1970 : 126 – 140) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อายุ 7 – 9 ปี จำนวน 58 คน พบว่า ครูที่คุ้นเคยกับเด็กสามารถเข้าใจคำพูดของเด็กประมาณร้อยละ 31 ส่วนผู้ที่ไม่คุ้นเคยในการฟัง การพูด ของที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมาก่อนจะเข้าใจคำพูดของเด็กได้เพียงร้อยละ 19 และมาร์คิตส์ ได้ชี้ให้เห็นว่าคะแนนความสามารถในการพูดของเด็กจะลดลงเรื่อยๆ เมื่อเด็กสูญเสียการได้ยินมากขึ้น แต่เขา

พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของการพูดระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการได้ยิน 81 – 100 เดซิเบล กับเด็กที่มีระดับการได้ยินมากกว่า 100 เดซิเบล

เจนซีมา และคนอื่นๆ (Jensema and others. 1978 : 1 – 11) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินพบว่า เด็กที่มีระดับการได้ยินน้อยกว่า 70 เดซิเบล สามารถพูดได้ชัดเจน ฟังรู้เรื่องดี มีจำนวนร้อยละ 86 และความสามารถในการพูดของเด็กจะลดลงเมื่อสูญเสียระดับการมากกว่า 90 เดซิเบลขึ้นไป มีจำนวนน้อยกว่า 1 ใน 4 ที่สามารถรู้เรื่องและชัดเจน

จากงานวิจัยดังกล่าวพบว่า ระดับการสูญเสียการได้ยินของนักเรียนมีส่วนสำคัญต่อความสามารถในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ในการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และนั่นก็หมายถึงระดับการสูญเสียการได้ยินส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารและการเข้าใจภาษา แต่สิ่งนี้ไม่ได้เป็นสิ่งสำคัญเพียงประการเดียวที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ในการให้การศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พ่อแม่เป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งในการช่วยเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเข้าเรียนเมื่ออายุถึงวัยเรียน พ่อแม่จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง เกี่ยวกับวิธีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บุตรของตนให้มีพัฒนาการเป็นไปอย่างสอดคล้องทั้งที่บ้านและโรงเรียน

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2528 : 107) มีความเห็นว่าการที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะฟื้นฟูความบกพร่องทางภาษาได้นั้น ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ช่วยเหลือฝึกฝนจากพ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัว ถ้านักเรียนได้รับความช่วยเหลือเร็วเท่าใดการฟื้นฟูทักษะทางการพูดก็จะประสบความสำเร็จเร็วมากเท่านั้น

จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่ง ต่อการส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนร่วมนั้นมีดังนี้

อรนุช หลิมประเสริฐ และคนอื่นๆ (2520 : 51) ได้ศึกษาเจตคติของผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องด้านร่างกายและสติปัญญา พบว่า

1. เจตคติต่อศักยภาพของผู้ที่มีความบกพร่อง ผู้ปกครองมีความเชื่อว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญา เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความอดทนและเป็นผู้สร้างภาระ

แก้ปัญหานี้ได้

2. ความเห็นใจของผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นใจเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา โดยมีความเชื่อว่าความบกพร่องทางร่างกายเป็นสภาพที่น่าเศร้าใจ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ต้องการการยอมรับ ต้องการที่พึ่ง และควรสอนให้เขาสามารถช่วยเหลือตัวเองได้

3. เจตคติต่อบุคลิกภาพของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา ผู้ปกครองมีความเชื่อว่าบุคคลเหล่านี้มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของคนทั่วไป กล่าวคือเป็นคนที่ไม่น่ากลัวแต่เป็นบุคคลที่น่าสนใจ เพราะเขาเหล่านั้นชอบการแสดงออก ชอบสนุก และชอบฟังบิดามารดา

4. เจตคติต่อด้านอื่นๆ ผู้ปกครองของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา มีความเชื่อว่าความบกพร่องของร่างกายเป็นเรื่องของเคราะห์กรรมไม่ควรปกปิดสภาพความบกพร่องต่างๆ ในทางตรงกันข้ามควรมีการเปิดเผยเพราะสภาพความบกพร่องเป็นเรื่องที่ไม่น่าละอาย บุคคลเหล่านี้ควรดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับคนปกติ จึงไม่ควรแยกเขาออกจากสังคมของคนปกติ ผู้ปกครองยังเชื่อว่า ความบกพร่องทางร่างกายสามารถรักษาให้หายได้โดยแพทย์แผนปัจจุบัน

5. เจตคติต่อการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา และมีความเชื่อว่า รัฐควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กประเภทนี้ให้ทั่วถึง ควรให้เด็กเข้าเรียนเมื่ออายุยังน้อย ควรจัดฝึกอาชีพสำหรับเด็กเหล่านี้ด้วย ผู้ปกครองเห็นด้วยที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษที่จัดตั้งขึ้นสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องโดยเฉพาะ แต่ไม่แน่ใจที่จะส่งเด็กเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ

นิตยา นิลคุหา (2534 : 60 – 62) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่าทัศนคติของผู้บริหาร ทัศนคติของครูผู้สอน ทัศนคติของเด็กปกติ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อีแวนส์ (Evans : 1981) ได้ทำการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิการกับเด็กปกติในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่าโครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้แก่เด็ก นอกจากนี้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังมีเจตคติในทางบวกต่อเด็กพิการ ตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้เจตคติของผู้ปกครองของเด็กที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อายุของเด็กพิการ เพศของเด็กพิการ และความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็กพิการ

บาร์เบอร์ (Barber : 1989) ได้ศึกษาเจตคติของผู้ปกครองเด็กระดับอนุบาลที่มีต่อการเรียนร่วมในรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองปกติมีเจตคติต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน และยังพบอีกว่าตัวแปรที่สำคัญอย่าง

หนึ่งที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนร่วม คือ ความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หากว่า ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นอย่างดีแล้ว ผู้ปกครองส่วนมากจะมีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วม ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองจะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับบุตรของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถตั้งความหวังให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จัพเฟอร์ (Juffer: 1991) ได้ศึกษาเจตคติของผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีต่อการเรียนร่วมในรัฐวิสคอนซิน ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่พอใจในโครงการเรียนร่วมที่ทางการจัดให้ซึ่งเป็นโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ แต่ยังมีผู้ปกครองส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนน้อยไม่พอใจกับโครงการเรียนร่วมแบบเต็มเวลา (Full Integration) และต้องการให้บุตรธิดาของตนเรียนในชั้นเรียนพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ ผู้วิจัยยังพบอีกว่า เจตคติต่อการเรียนร่วมมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อวิธีอบรมเลี้ยงดูบุตรของผู้ปกครอง กล่าวคือ ผู้ปกครองที่เลี้ยงลูกแบบตามใจมีทัศนคติในทางลบต่อการเรียนร่วมเต็มเวลามากกว่าผู้ปกครองที่เลี้ยงลูกแบบประชาธิปไตย ผู้ปกครองกลุ่มแรกมีความประสงค์จะให้บุตรเรียนในห้องพิเศษซึ่งเป็นห้องสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ ส่วนผู้ปกครองกลุ่มหลังต้องการให้บุตรของตนเรียนร่วมแบบเต็มเวลา

4.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2529ก : บทคัดย่อ) จากรายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวโน้มแห่งความเป็นไปได้ของการจัดโครงการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการที่สามารถเรียนได้ และสภาพความพร้อมของโรงเรียนประถมศึกษาที่จะจัดให้มีการเรียนร่วม โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารระดับสูง ผลการวิจัยปรากฏว่า ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนต่อการจัดการเรียนร่วมเป็นไปในทางบวก ถ้าได้รับการสนับสนุนก็พร้อมที่จะดำเนินการได้ และถ้าจะให้จัดการเรียนร่วมจะเลือกจัดการเรียนร่วมให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นอันดับแรกครูผู้สอนส่วนใหญ่มีทัศนคติและมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทุกภูมิภาค คือ มีความเต็มใจสอนเด็กพิการ รู้สึกเมตตาสงสารพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ ส่วนรูปแบบการเรียนร่วมนั้นส่วนมากยอมรับให้เด็กพิการเรียนร่วมเป็นบางวิชา

ฐานิยา บุญเกียรติ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสถานภาพและปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา โดยส่วนรวมมีสภาพการปฏิบัติปานกลาง

2. ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา โดยส่วนรวมมีสภาพปัญหาน้อย

3. สถานภาพการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา ที่มีตำแหน่ง และระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสพการณ์ในการทำงานการศึกษาพิเศษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษาที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสพการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษแตกต่างกัน โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. สถานภาพการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษาจังหวัด และศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษาอำเภอ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษาจังหวัด และศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษาอำเภอ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พนันชัย อินทนาชัย (2542 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการแบบเรียนร่วมกับเด็กปกติในจังหวัดพิษณุโลก โดยศึกษาสภาพของเด็กพิการที่เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนที่มีสภาพความพร้อมทางการได้ยิน ทางสติปัญญา

ทางการมองเห็น ทางร่างกาย ทางการเรียนรู้ และซ้ำซ้อน ศึกษาความต้องการทางด้านการศึกษาของเด็กพิการ ด้านรูปแบบโรงเรียน ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านการช่วยเหลืออาชีพ ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมของผู้บริหาร ด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร และด้านการบริหารงานวิชาการ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพของเด็กพิการที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ร้อยละ 9.20 และศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 78.51
2. ความต้องการทางการศึกษาของเด็กพิการ ต้องการเรียนในโรงเรียนแบบเรียนร่วม โดยให้มีการส่งเสริมทางด้านทุนการศึกษา การสอนซ่อมเสริม การมีส่วนร่วมทางด้านวิชาการ การกีฬาและส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพ และสถานที่ทำงาน
3. สภาพการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมกับเด็กปกติ พบว่า ด้านอาคารและสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่เด็กพิการ สาเหตุเกิดจากการขาดแคลนงบประมาณและความไม่เข้าใจในการดัดแปลงอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านบุคลากรไม่มีบุคลากรด้านการศึกษาพิเศษ และบุคลากรขาดทักษะความรู้การสอนเด็กพิการ ด้านวิชาการโรงเรียนใช้หลักสูตรปกติสอนเด็กพิการ และจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเรียนการสอน โรงเรียนยังขาดครูที่มีความรู้และประเมิณผล โรงเรียนไม่ได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานครูผู้สอน และไม่มีเครื่องมือประเมินเด็กพิการแต่ได้ใช้แบบประเมินผลแบบเด็กปกติ

เทลฟอร์ด และซอเรีย (Telford and Sawrey. 1967 : 310) ได้ศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะและยังพบว่าเด็กที่เรียนร่วมกับเด็กปกตินั้นมีปัญหาการปรับตัวมากกว่าที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะ

จากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าการนำนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ เด็กเหล่านี้ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ในด้านวิชาการ และพัฒนาการทางภาษามากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่ก็ประสบกับปัญหาด้านการปรับตัวจากการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า การเรียนร่วมอาจไม่ประสบผลสำเร็จหากไม่ได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ นักเรียนปกติ นักเรียนที่มีความบกพร่อง

ทางการไต่ยืน ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืน เพราะเนื่องจากการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืนกับนักเรียนปกติ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืนสามารถที่จะตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมได้เป็นปกติมากขึ้นเรื่อยๆ นั้น จึงจำเป็นต้องจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ของโรงเรียนที่จะเปิดการเรียนร่วมเพื่อให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ คือ อาคาร สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ บุคลากร และงบประมาณทางการศึกษาพิเศษที่เพียงพอ ตลอดจนต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนว่า มีทัศนคติต่อการเรียนร่วมไปในทางใด ถ้ามีความพร้อมในด้านดังกล่าวแล้ว จะทำให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ ตรงตามที่วัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้กล่าวไว้ 2 ประการสำคัญ ๆ คือ เพื่อให้ได้ผล “ประหยัดสุด ประโยชน์สูง” ดังนี้คือ

ประหยัดสุด

1. การเรียนร่วมจะเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐ ในเรื่องสถานที่จัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืน เนื่องจากต้องใช้งบประมาณสูงในการจัดหาทั้งสถานที่ อาคารเรียน ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์อื่นๆ
2. การเรียนร่วมจะช่วยประหยัดงบประมาณในการจัดหาครูการศึกษาพิเศษเฉพาะทาง ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืน ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานระหว่างนักเรียนกับครูตามเกณฑ์ปกติ (40 : 1)
3. การเรียนร่วมทำให้ประหยัดการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนบางอย่าง ซึ่งสามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืน
4. การเรียนร่วมจะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ทั้งในเรื่องการเดินทาง ค่าเล่าเรียน การบริโภค และการใช้จ่ายอื่นๆ
5. การเรียนร่วมจะช่วยประหยัดเวลาในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืน โดยใช้เวลาน้อยลงเนื่องจากจะได้รับประสบการณ์ตรงทั้งจากครูและเพื่อนร่วมชั้น

ประโยชน์สูง

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืนจะได้รับการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ รวมถึงทักษะในด้านต่างๆ ตลอดจนประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ จากครูและเพื่อนรอบข้างจำนวนมาก โดยไม่เกิดความท้อแท้ หรือหงอยเหงา ซึ่งเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนร่วม
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืนจะพยายามปรับปรุงตนเอง ให้สามารถเข้ากับเพื่อนๆ ได้เร็วขึ้น เพื่อให้เกิดการยอมรับ
3. นักเรียนปกติจะให้การปกป้องดูแล ช่วยเหลือ เห็นอกเห็นใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ยืนเป็นอย่างดี

4. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะเกิดความมั่นใจในการเรียน การเล่นเกม การประกอบกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งเป็นการมองข้ามปมด้อยในตนเอง และไม่เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ โดยจะทำให้อยู่ในสังคมด้วยความสุขเหมือนนักเรียนปกติคนอื่นๆ

5. การเรียนร่วมจะทำให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่เกิดการแตกแยก แบ่งชั้นวรรณะกัน จะเกิดแต่ความสามัคคีกัน ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของสังคมที่ดีต่อไป

6. การเรียนร่วมจะช่วยคลายความวิตกกังวลของผู้ปกครอง ในกรณีที่เกรงว่าบุตรหลานของตนจะมีปมด้อย อาจถูกรังแกจากสังคมรอบข้าง ไม่ได้รับการช่วยเหลือเท่าที่ควร ดังนั้นเมื่อผู้ปกครองเห็นบุตรหลานมีความสุข ก็จะสบายใจขึ้น

7. การเรียนร่วมจะทำให้ครู และเพื่อนๆ พยายามศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากขึ้น ทั้งการใช้ภาษามือ กริยาท่าทาง ตลอดจนอุปนิสัยใจคอ ซึ่งจะทำให้เกิดเป็นความรู้พื้นฐานที่ดี โดยอาจต้องใช้ประโยชน์ในคราวจำเป็นต่อไปภายหลัง

8. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะไม่เกิดการเก็บกดทางด้านอารมณ์ จะเป็นคนที่มองโลกในแง่ดี มีสุขภาพจิตดี อารมณ์ร่าเริง แจ่มใส และสามารถแสดงความสามารถเฉพาะในตนเองให้เพื่อนๆ ได้รับรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต

9. การเรียนร่วมจะเป็นการช่วยย่นเวลาการรับรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เร็วขึ้น เนื่องจากการได้มีการฝึกฝนตนเองอยู่ตลอดเวลา ทั้งจากเพื่อนนักเรียนปกติ และบุคคลรอบข้าง เพื่อที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจะมีการเลียนแบบจากนักเรียนปกติตลอดเวลา

10. การเรียนร่วมจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการยอมรับของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งแสดงว่าในอนาคตต่อไป สังคมนั้นๆ จะไม่เกิดการรังเกียจ เียดฉินท์ การแตกแยก ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะอยู่ร่วมกันได้ด้วยความเข้าใจ และร่วมมือกันสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติบ้านเมืองต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. ผู้บริหารในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 31 คน
2. ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 31 คน
3. ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ที่มีบุตรเรียนในชั้นเรียนเดียวกับที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน
4. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีบุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน
5. นักเรียนปกติที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน
6. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง

มีจำนวนทั้งสิ้น 120 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยออกเป็นกลุ่มย่อย 6 ประเภท คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง

การไต่ถาม นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถาม แล้วแบ่งว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทนั้นจะประกอบไปด้วยตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 20 คน แล้วจึงเก็บตัวอย่างตามจำนวนซึ่งได้กำหนดไว้โดยวิธีจับสลากดังนี้ (ชิตชนก เชนเชาว์. 2539 : 223)

1. ผู้บริหารในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถามกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน
2. ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถามกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน
3. ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ที่มีบุตรเรียนในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถามในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน
4. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถาม ที่มีบุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน
5. นักเรียนปกติที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถามในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน
6. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถามที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถาม

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถาม

โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน และแบบสอบถามในแต่ละชุดจะแตกต่างกัน แต่เฉพาะในตอนที่ 1 เท่านั้น คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย

1. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการไต่ถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

สถานภาพ ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

2. แบบสอบถามสำหรับนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดา มารดา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับการสูญเสียการได้ยิน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

เกณฑ์การให้ค่าคะแนนแต่ละข้อในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนตัวเลือก 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนนซึ่งมีความหมายดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วย
คะแนน	3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
คะแนน	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
คะแนน	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ ดังนี้

การให้คะแนนข้อคำถามในทางบวก

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง ไม่ไปข้างใดข้างหนึ่ง
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การให้คะแนนข้อคำถามในทางลบ

คะแนนเฉลี่ย	5.00 – 4.50	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนนเฉลี่ย	4.49 – 3.50	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย	3.49 – 2.50	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง ไม่ไปข้างใดข้างหนึ่ง
คะแนนเฉลี่ย	2.49 – 1.50	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย	1.49 – 1.00	หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนใช้แนวทางของ เบสต์ (Best, 1981 : 182)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้อย่างอิสระ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research) เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างและเนื้อหาในการสร้างเครื่องมือ
 - 1.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1.1 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การจัดการ
 - 1.1.2 ทฤษฎีการจัดการศึกษาพิเศษของเด็กพิการ
 - 1.1.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.2 ศึกษาเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - 1.2.1 จิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาการเรียนการสอน
 - 1.2.2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการบริหารทรัพยากรมนุษย์
 - 1.3 บทความต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ วารสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. วิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากเอกสารและงานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศแล้วทำการวิเคราะห์เพื่อจัดเป็น 3 ด้าน
3. สร้างเครื่องมืออย่างละเอียดตามรูปแบบที่ครอบคลุมโครงสร้างและเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามข้อ 1, 2 เข้าสู่ประเด็นคำถามในรูปมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วงคะแนน
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงในเรื่องเกี่ยวกับสำนวนภาษาให้มีข้อความรัดกุม เข้าใจง่าย ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อคำถามมีข้อความตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย
5. นำแบบสอบถามฉบับร่าง มาปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พิจารณาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2542 : 251) จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ เพื่อให้แบบสอบถามแต่ละข้อวัดได้ตรงตามคุณลักษณะที่นิยามไว้ มีความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

7. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้สถิติ t – test วิเคราะห์ หาค่าอำนาจจำแนก โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปมาใช้เป็นแบบสอบถาม (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 185)

8. นำแบบสอบถามที่เลือกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ตามวิธีของครอนบัค (Cronbach. 1970) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับที่ 1 เท่ากับ .88 และฉบับที่ 2 เท่ากับ .85

9. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอกรรมการควบคุมปริญญาโท พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียน

2. ผู้วิจัยไปติดต่อกับผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการด้วยตนเอง เพื่อแจกแบบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอให้ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทุกฉบับ เพื่อคัดเลือกเอาฉบับที่สมบูรณ์ไว้วิเคราะห์ข้อมูล

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

4. การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน คือ ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับการสูญเสียการได้ยิน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) ต่อไป

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t – test แบบ Independent

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺ version 10.01 (Statistical Package for the Social Science PC)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้ t - test (ลัว่น สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n_H + n_L}}}$$

t	คือ	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
$\bar{X}_H$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S^2_H	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S^2_L	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

1.2 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach.1970) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170 - 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \frac{\{1 - \sum S_i^2\}}{S_t^2}$$

α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
S_i^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนน

เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ t -test แบบ Independent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 84)

2.2.2 ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่าสองกลุ่มใช้ F – test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 95)

ในการนี้วิเคราะห์ความแปรปรวนแล้วพบว่ามีความสำคัญทางสถิติ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 119)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกยกกำลังสอง (Mean Square)
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2

ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน คือ ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับการสูญเสียการได้ยิน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

(One – Way Analysis of Variance) หากพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t – test แบบ Independent

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตาราง 2 ถึง ตาราง 7

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	18	90.00
หญิง	2	10.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	-	-
30 – 40 ปี	-	-
40 ปีขึ้นไป	20	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	12	60.00
สูงกว่าปริญญาตรี	8	40.00
4. ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ		
ไม่มี	4	20.00
เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา	15	75.00
เคยได้รับการฝึกอบรม	1	5.00
จบการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ	-	-

จากตาราง 2 พบว่าผู้บริหารในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 90) และทุกคนมีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 100) ร้อยละ 60 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เหลือสูงกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 75 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้านการศึกษาพิเศษ

ตาราง 3 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของครูการศึกษาพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	3	15.00
หญิง	17	85.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	1	5.00
30 – 40 ปี	4	20.00
40 ปีขึ้นไป	15	75.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	19	95.00
สูงกว่าปริญญาตรี	1	5.00
4. ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ		
ไม่มี	-	-
เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา	12	35.30
เคยได้รับการฝึกอบรม	18	52.90
จบการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ	4	11.80

จากตาราง 3 พบว่าครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 85) และมีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 75) ร้อยละ 95 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 52.90 เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 35.30 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา และร้อยละ 55 เป็นผู้ที่ม่ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษมากกว่า 1 ประเภท

ตาราง 4 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนปกติ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	9	45.00
หญิง	11	55.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	5	25.00
30 – 40 ปี	9	45.00
40 ปีขึ้นไป	6	30.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	80.00
ปริญญาตรี	4	20.00
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
4. ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ		
ไม่มี	19	95.00
เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา	1	5.00
เคยได้รับการฝึกอบรม	-	-
จบการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ	-	-

จากตาราง 4 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนปกติที่มีบุตรเรียนในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55) และมีอายุ 30 - 40 ปี (ร้อยละ 45) ร้อยละ 80 จบการศึกษต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ที่เหลือจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 95 ไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

ตาราง 5 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	8	40.00
หญิง	12	60.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	4	20.00
30 - 40 ปี	10	50.00
40 ปีขึ้นไป	6	30.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	18	90.00
ปริญญาตรี	1	5.00
สูงกว่าปริญญาตรี	1	5.00
4. ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ		
ไม่มี	10	47.60
เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา	2	9.50
เคยได้รับการฝึกอบรม	9	42.90
จบการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ	-	-

จากตาราง 5 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีบุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วม ระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60) และมีอายุ 30 - 40 ปี (ร้อยละ 50) ร้อยละ 90 จบการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 47.60 ไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ และร้อยละ 42.90 เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ

ตาราง 6 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของนักเรียนปกติ	จำนวน	ร้อยละ
1. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	5.00
ค้าขาย	2	10.00
เกษตรกรรม	1	5.00
รับจ้างทั่วไป	16	80.00
แม่บ้าน	-	-
2. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา		
อยู่ร่วมกัน	16	80.00
หย่าร้างกัน	2	10.00
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	-	-
แยกกันอยู่	2	10.00
3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	5	25.00
5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	9	45.00
10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน	6	30.00
มากกว่า 15,001 บาทต่อเดือน	-	-

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนปกติที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 80) เช่น รับจ้างรีดผ้า โรงงาน อุตสาหกรรม ร้อยละ 80 สถานภาพสมรสของบิดา มารดา จะอยู่ร่วมกัน และส่วนใหญ่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประมาณ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 45)

ตาราง 7 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	จำนวน	ร้อยละ
1. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	-
ค้าขาย	5	25.00
เกษตรกร	3	15.00
รับจ้างทั่วไป	12	60.00
แม่บ้าน	-	-
2. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา		
อยู่ร่วมกัน	18	90.00
หย่าร้างกัน	1	5.00
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	1	5.00
แยกกันอยู่	-	-
3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	3	15.00
5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	14	70.00
10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน	1	5.00
มากกว่า 15,001 บาทต่อเดือน	2	10.00

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่ผู้ปกครองจะประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 60) เช่น คณงานก่อสร้าง ส่งของ รองมา คือ ค้าขาย (ร้อยละ 25) และเกษตรกร (ร้อยละ 15) ตามลำดับ ร้อยละ 90 สถานภาพสมรสของบิดา มารดา จะอยู่ร่วมกัน และส่วนใหญ่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประมาณ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 70)

ตอนที่ 2 ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 8 ถึง ตาราง 23

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน

ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูการศึกษา พิเศษ		ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ		ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน	
	N = 20		N = 20		N = 20		N = 20	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ทักษะคิดต่อปัจจัยสภาพ แวดล้อมทางการเรียน	4.20	.50	4.42	.41	3.88	.44	4.32	.38
2. ระดับการสูญเสีย การได้ยิน	3.75	.30	3.99	.28	3.58	.38	3.75	.42
3. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครอง	4.38	.37	4.59	.35	4.21	.40	4.37	.36
รวม	12.33	1.00	12.99	.91	11.67	1.02	12.44	.92

จากตาราง 8 พบว่า โดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน ในทางบวก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าบุคลากรดังกล่าวมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน โดยครูการศึกษาพิเศษ เป็นผู้ที่ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 12.99$, S.D. = .91) รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ($\bar{X} = 12.44$, S.D. = .92) ผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 12.33$, S.D. = 1.00) และผู้ปกครองนักเรียนปกติ ($\bar{X} = 11.67$, S.D. = 1.02) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ครูการศึกษาพิเศษมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .35) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้ (ตาราง 9 – 11)

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
ทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน				
1.	การจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและต่อสังคมในอนาคต	4.70	.51	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้รับสิทธิทำงานในอาชีพต่างๆ เท่าเทียมกับคนปกติถ้าบุคคลเหล่านั้นสามารถทำงานได้	4.47	.64	เห็นด้วย
3.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคมได้อย่างมีความสุข	4.29	.89	เห็นด้วย
4.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกิดความเท่าเทียมกันในทางการศึกษา	4.30	.75	เห็นด้วย

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
5.	ในการให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เรียนในโรงเรียนปกติเป็นการประหยังบประมาณของชาติกว่าการเปิดโรงเรียนเฉพาะ	3.66	1.20	เห็นด้วย
6.	การเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนไม่ทันเพื่อน	2.75	1.10	เห็นด้วย
7.	ครูที่สอนในห้องเรียนร่วมควรได้รับการอบรมทางด้านการศึกษาพิเศษมาก่อน	4.51	.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8.	ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.44	.59	เห็นด้วย
9.	การเตรียมความพร้อมของนักเรียนปกติในชั้นเรียนร่วมเป็นการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือที่ดี	4.43	.63	เห็นด้วย
10.	ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จได้	4.47	.57	เห็นด้วย
รวม		4.20	.47	เห็นด้วย

จากตาราง 9 พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = .47)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โดยส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = .51) ว่าการจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและต่อสังคมในอนาคต (ข้อ 1) และ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .67) ครูที่สอนในห้องเรียนร่วมควรได้รับการอบรมทางด้านการศึกษาพิเศษมาก่อน (ข้อ 7) ในทางตรงข้าม ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 1.10) ว่าการเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนไม่ทันเพื่อน (ข้อ 6)

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
ระดับการสูญเสียการได้ยิน				
11.	นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูง ส่วนมากจะมีปัญหาในการเรียน	2.00	.94	เห็นด้วย
12.	ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรคำนึงถึงระดับการสูญเสียการได้ยินเป็นสำคัญ	4.10	.82	เห็นด้วย
13.	ระดับการสูญเสียการได้ยินของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีส่วนสำคัญต่อความสามารถในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน	3.96	.95	เห็นด้วย
14.	ระดับการสูญเสียการได้ยินมีส่วนสำคัญต่อการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.21	.69	เห็นด้วย

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
15.	นักเรียนहुติงสามารถเรียนร่วมได้	4.20	.75	เห็นด้วย
16.	นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูง ส่วนมากมักมีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่านักเรียนปกติ	2.10	.88	เห็นด้วย
17.	ปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.36	.77	เห็นด้วย
18.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.25	.74	เห็นด้วย
19.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการการยอมรับจากเพื่อนนักเรียนปกติ	4.34	.67	เห็นด้วย
20.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เลียนแบบจากนักเรียนปกติ	4.13	.82	เห็นด้วย
	รวม	3.77	.37	เห็นด้วย

จากตาราง 10 พบว่าโดยส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .37)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโดยส่วนใหญ่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .77) ว่าปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน

สอนยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 17) ในทางตรงข้าม ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = .94) ว่านักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูง ส่วนมากจะมีปัญหาในการเรียน (ข้อ 11)

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง			
21.	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนร่วม	4.20	.79	เห็นด้วย
22.	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนการดำเนินงานทั้งในด้านบุคลากร สื่อการเรียนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนร่วม	4.08	.87	เห็นด้วย
23.	ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกในการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ	4.54	.57	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24.	ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.59	.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
25.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ	4.61	.52	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
26.	การฟื้นฟูความบกพร่องทางภาษา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ ช่วยเหลือฝึกฝนจากผู้ปกครอง	4.40	.61	เห็นด้วย
27.	การที่ผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพยายาม ฝึกสอนพุดนั้น นักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินจะมีพัฒนา การไปได้เต็มที่	4.47	.59	เห็นด้วย
28.	ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถ เรียนได้เช่นเด็กปกติ	4.09	.90	เห็นด้วย
29.	ทางโรงเรียน ควรทำความเข้าใจ และขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่บ้านทั้งในด้านการปรับปรุง ฟื้นฟูสมรรถภาพทางการฟัง และทางการเรียน	4.43	.57	เห็นด้วย
30.	ทางโรงเรียนควรมีการส่งข่าวสาร และประชาสัมพันธ์ไปยังผู้ปกครอง เกี่ยวกับการเรียนร่วมของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.46	.50	เห็นด้วย
รวม		4.39	.39	เห็นด้วย

จากตาราง 11 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .39)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = .57) ว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกในการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ (ข้อ23) และ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .50) ว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ24) และ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = .52) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจเพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ (ข้อ25) ในทางตรงข้าม ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= .87) ว่าผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนการดำเนินงานทั้งในด้านบุคลากร สื่อการเรียนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนร่วม (ข้อ 22)

ตาราง 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวม

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	17.600	5.867	6.350**	.001
ภายในกลุ่ม	76	70.219	.924		
รวม	79	87.819			

$$F_{(.01; df 3, 76)} = 4.06$$

จากตาราง 12 พบว่าโดยภาพรวมผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพ

แวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 13 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ผู้บริหาร โรงเรียน	ครูการศึกษา พิเศษ	ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ	ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน
		12.33	12.99	11.67	12.44
ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน					
ผู้บริหารโรงเรียน	12.33	-	.655	.665	.105
ครูการศึกษาพิเศษ	12.99	-	-	1.320*	.550
ผู้ปกครองนักเรียนปกติ	11.67	-	-	-	.770
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน	12.44	-	-	-	-

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 การวิเคราะห์โดยใช้ 'Scheffe' post hoc เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่า ครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียน ปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig.
ทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.237	1.079	5.740**	.001
	ภายในกลุ่ม	76	14.283	.188		
	รวม	79	17.520			

$$F_{(.01; df 3, 76)} = 4.06$$

จากตาราง 14 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ผู้บริหาร โรงเรียน	ครูการศึกษา พิเศษ	ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ	ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน
		4.20	4.42	3.88	4.32
ทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน					
ผู้บริหารโรงเรียน	4.20	-	.215	.320	.115
ครูการศึกษาพิเศษ	4.42	-	-	.535*	.100
ผู้ปกครองนักเรียนปกติ	3.88	-	-	-	.435*
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน	4.32	-	-	-	-

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า ครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนปกติกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน

ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig.
ระดับการสูญเสียการได้ยิน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.699	.566	4.687**	.005
	ภายในกลุ่ม	76	9.183	.121		
	รวม	79	10.882			

$$F_{(.01; df 3, 76)} = 4.06$$

จากตาราง 16 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านระดับการสูญเสียการได้ยินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ
ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพ
แวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านระดับการสูญเสียการ
ได้ยิน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ผู้บริหาร โรงเรียน	ครูการศึกษา พิเศษ	ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ	ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน
		3.75	3.99	3.58	3.75
ระดับการสูญเสียการได้ยิน					
ผู้บริหารโรงเรียน	3.75	-	.235	.175	.000
ครูการศึกษาพิเศษ	3.99	-	-	.410*	.235
ผู้ปกครองนักเรียนปกติ	3.58	-	-	-	.175
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน	3.75	-	-	-	-

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่าครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติมีความคิดเห็นต่อ
ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านระดับการ
สูญเสียการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียน ปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	แหล่งของความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	sig.
การมีส่วนร่วม ของผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.417	.472	3.467*	.020
	ภายในกลุ่ม	76	10.358	.136		
	รวม	79	11.775			

$$F_{(.05; df 3, 76)} = 2.73$$

จากตาราง 18 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ
 ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพ
 แวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของ
 ผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ผู้บริหาร โรงเรียน	ครูการศึกษา พิเศษ	ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ	ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน
		4.38	4.59	4.21	4.37
การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง					
ผู้บริหารโรงเรียน	4.38	-	.205	.170	.100
ครูการศึกษาพิเศษ	4.59	-	-	.375*	.215
ผู้ปกครองนักเรียนปกติ	4.21	-	-	-	.160
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน	4.37	-	-	-	-

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่าครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติมีความคิดเห็นต่อ
 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านการมีส่วนร่วม
 ร่วมของผู้ปกครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	นักเรียนปกติ		นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน		t	sig.
		N = 20		N = 20			
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
1.	ทัศนคติต่อปัจจัยสภาพ แวดล้อมทางการเรียน	4.08	.33	3.76	.42	2.646*	.012
2.	ระดับการสูญเสีย การได้ยิน	3.76	.41	4.11	.38	-2.775**	.009
3.	การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครอง	4.32	.37	4.12	.38	1.695	.098
	รวม	12.15	.89	11.99	.99	.553	.584

$$t_{(.05 ; df 38)} = \pm 2.025$$

$$t_{(.01 ; df 38)} = \pm 2.713$$

จากตาราง 20 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในทางบวก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน

เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า

โดยภาพรวมนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.646$) และในด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -2.775$)

ตาราง 21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	นักเรียนปกติ		นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน		t	sig.
		N = 20		N = 20			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน							
1.	การจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินมี ประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและ ต่อสังคมในอนาคต	3.60	1.14	4.60	.68	-3.363**	.002
2.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยินควรได้รับสิทธิทำงาน ในอาชีพต่าง ๆ เท่าเทียมกับ คนปกติถ้าบุคคลเหล่านั้น สามารถทำงานได้	4.35	.88	4.20	.95	.519	.607
3.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน อยู่ร่วมกับคนปกติในสังคม ได้อย่างมีความสุข	4.05	.83	4.30	.73	-1.013	.318
4.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน เกิดความเท่าเทียมกันในทาง การศึกษา	4.40	.82	3.30	.92	3.982***	.000
5.	ในการให้นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินได้เรียนในโรงเรียน ปกติเป็นการประหยัดงบประมาณ ของชาติกว่าการเปิดโรงเรียนเฉพาะ	3.85	.99	3.55	1.23	.849	.401

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	นักเรียนปกติ		นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน		t	sig.
		N = 20		N = 20			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
6.	การเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนไม่ทันเพื่อน	2.65	1.27	3.05	1.36	-.963	.341
7.	ครูที่สอนในห้องเรียนสมควรได้รับการอบรมทางด้านการศึกษาพิเศษมาก่อน	4.20	1.06	4.25	.91	-.160	.873
8.	ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.45	.60	3.30	.98	4.470***	.000
9.	การเตรียมความพร้อมของนักเรียนปกติในชั้นเรียนร่วมเป็นการสร้างความเข้าใจและความร่วมมืออันดี	4.65	.59	4.35	.67	1.505	.141
10.	ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จได้	4.55	.60	2.70	.80	8.241***	.000
	รวม	4.08	.33	3.76	.42	2.646*	.012

$$t_{(.05 ; df 38)} = \pm 2.025$$

$$t_{(.01 ; df 38)} = \pm 2.713$$

$$t_{(.001 ; df 38)} = \pm 3.57$$

จากตาราง 21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .59) ว่าการเตรียมความพร้อมของนักเรียนปกติในชั้นเรียนร่วมเป็นการสร้างความเข้าใจและความร่วมมืออันดี (ข้อ 9) ในทางตรงข้าม นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 1.27) ว่าการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียนปกติทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนไม่ทันเพื่อน (ข้อ 6)

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = .68) ว่าการจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและต่อสังคมในอนาคต (ข้อ 1) ในทางตรงข้าม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = .80) ว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จได้ (ข้อ 10)

เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -3.363$) คือ การจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและต่อสังคมในอนาคต (ข้อ 1)

นอกจากนั้นนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 3.982$) คือ การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกิดความเท่าเทียมกันในทางการศึกษา (ข้อ 4) และ ($t = 4.470$) คือ ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 8) และ ($t = 8.241$) คือ ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จได้ (ข้อ 10)

ตาราง 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	นักเรียนปกติ		นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน		t	sig.
		N = 20		N = 20			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ระดับการสูญเสียการได้ยิน							
11.	นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยิน ในระดับสูงส่วนมากจะมีปัญหา ในการเรียน	1.90	.91	4.00	.56	-8.768***	.000
12.	ลักษณะการจัดการเรียนการสอน ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน ควรคำนึงถึงระดับการสูญเสีย การได้ยินเป็นสำคัญ	3.90	.85	4.05	.89	-.545	.586
13.	ระดับการสูญเสียการได้ยินของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยินมีส่วนสำคัญต่อความ สามารถในการพัฒนาศักยภาพ การเรียนรู้ของนักเรียน	3.90	.91	4.05	.94	-.511	.612
14.	ระดับการสูญเสียการได้ยินมีส่วน สำคัญต่อการพูดของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.05	.94	4.35	.88	-1.042	.304
15.	นักเรียนหูตึงสามารถเรียนร่วมได้	4.20	.83	4.40	.94	-.712	.481
16.	นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยิน ในระดับสูงส่วนมากมักมีปัญหาด้าน การปรับตัวมากกว่านักเรียนปกติ	2.10	.97	4.10	.64	-7.706***	.000

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	นักเรียนปกติ		นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน		t	sig.
		N = 20		N = 20			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
17.	ปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.20	1.06	3.75	1.16	1.280	.208
18.	การเรียนรู้ร่วมกันทำให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.65	.59	4.20	.83	1.974	.056
19.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการการยอมรับจากเพื่อนนักเรียนปกติ	4.65	.49	4.45	.76	.990	.328
20.	การเรียนรู้ร่วมกันทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เลียนแบบจากนักเรียนปกติ	4.05	1.10	3.75	1.29	.791	.434
	รวม	3.76	.41	4.11	.38	-2.775**	.009

$$t_{(.01 ; df 38)} = \pm 2.713$$

$$t_{(.001 ; df 38)} = \pm 3.57$$

จากตาราง 22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .59) ว่าการเรียนรู้ร่วมกันทำให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (ข้อ 18) และ ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .49) ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการการยอมรับจากเพื่อนนักเรียนปกติ (ข้อ 19) ในทางตรงข้าม นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.90$, S.D. = .91) ว่านักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูงส่วนมากจะมีปัญหาในการเรียน (ข้อ 11)

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = .76) ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการการยอมรับจากเพื่อนนักเรียนปกติ (ข้อ 19) ในทางตรงข้าม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 1.16) ว่าปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 17) และ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 1.29) ว่าการเรียนรู้ร่วมกันทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เลียนแบบจากนักเรียนปกติ (ข้อ 20)

เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = -8.768$) คือ นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูงส่วนมากจะมีปัญหาในการเรียน (ข้อ 11) และ ($t = -7.706$) คือ นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูงส่วนมากมักมีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่านักเรียนปกติ (ข้อ 16)

ตาราง 23 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	นักเรียนปกติ		นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน		t	sig.
		N = 20		N = 20			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง							
21.	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนหน่วยงาน ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนร่วม	4.60	.60	4.35	.88	1.055	.298
22.	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนการ ดำเนินงานทั้งในด้านบุคลากร สื่อการเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่ จำเป็นในการจัดการเรียนร่วม	4.30	.86	4.00	.92	1.064	.294
23.	ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอันดับ แรกในการช่วยเหลือให้นักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประสบความสำเร็จ	4.65	.75	4.75	.55	-.483	.632
24.	ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่ง ต่อการส่งเสริมพัฒนาการและ การเรียนรู้ของนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน	4.50	.61	2.85	1.04	6.128***	.000
25.	นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินมีความต้องการ ผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจใน การเรียนรู้สิ่งต่างๆ	4.70	.57	4.65	.59	.273	.786

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	นักเรียนปกติ		นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน		t	sig.
		N = 20		N = 20			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
26.	การฟื้นฟูความบกพร่องทางภาษา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยินขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ฝึกฝนจากผู้ปกครอง	4.65	.49	4.30	.73	1.776	.084
27.	การที่ผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพยายาม ฝึกสอนพูดนั้นนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินจะมี พัฒนาการไปได้เต็มที่	4.45	.69	3.00	.97	5.445***	.000
28.	ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อ นักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะ สามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ	2.25	1.02	4.75	.44	-10.053***	.000
29.	ทางโรงเรียนควรทำความเข้าใจ และขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน ที่บ้านทั้งในด้านการ ปรับปรุงฟื้นฟูสมรรถภาพ ทางการฟังและทางการเรียน	4.65	.49	4.30	.73	1.776	.084

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	นักเรียนปกติ		นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน		t	sig.
		N = 20		N = 20			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
30.	ทางโรงเรียนควรมีการส่ง ข่าวสารและประชาสัมพันธ์ ไปยังผู้ปกครองเกี่ยวกับการ เรียนร่วมของนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน	4.40	.88	4.20	.77	.765	.449
	รวม	4.32	.37	4.12	.38	1.695	.098

$$t_{(.001; df 38)} = \pm 3.57$$

จากตาราง 23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = .57) ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจเพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ (ข้อ 25) ในทางตรงข้าม นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 1.02) ว่าผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ (ข้อ 28)

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = .55) ว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกในการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ (ข้อ 23) และ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = .44) ว่าผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ (ข้อ 28) ในทางตรงข้าม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 1.04) ว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 24)

เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.001 ($t = 6.128$) คือ ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 24) และ ($t = 5.445$) คือ การที่ผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพยายามฝึกสอนพูดนั้นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีพัฒนาการไปได้อย่างเต็มที่ (ข้อ 27) และ ($t = -10.053$) คือ ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ (ข้อ 28)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จากแบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นคำถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Question) ซึ่งมีผู้เสนอความคิดเห็นร้อยละ 28.33 ของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นที่หลากหลายของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในการตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 ที่ได้มานี้ ถือว่าเป็นความคิดเห็นที่มีคุณค่าอันจะนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนร่วม ทั้งในด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การช่วยเหลือดูแลแก้ไขปัญหา รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต การปรับปรุงพัฒนาด้านบุคลากร รวมทั้งบทบาทของผู้ปกครองที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยสรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

การจัดการเรียนร่วมเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อที่จะได้ดำเนินชีวิตเช่นคนปกติ โดยมีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติอย่างมีความสุข และสามารถพัฒนาศักยภาพได้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

- 1.1 ควรมีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับห้องฝึกพูด ห้องทดสอบการรับฟัง การได้ยิน
- 1.2 ควรมีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่อบอุ่นและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

2. ปัจจัยด้านบุคลากร : บุคคลที่มีหน้าที่จัดการเรียนร่วม ได้แก่

- 2.1 ผู้บริหารโรงเรียน

2.1.1 ควรให้ความร่วมมือและความสำคัญต่อการเรียนร่วม

2.2 ครูประจำชั้นปกติ

2.2.1 ควรมีการยอมรับ มีความเข้าใจ รวมถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและการเรียนร่วม

2.3 ครูการศึกษาพิเศษ

2.3.1 ควรมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและการเรียนร่วม

2.3.2 ควรมีความเข้าใจในธรรมชาติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และวิธีการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนเหล่านี้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามศักยภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม

3. ปัจจัยด้านนักเรียน

3.1 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.1.1 ควรมีความเข้าใจและยอมรับสุขภาพของตัวเอง และหาทางปรับปรุงศักยภาพในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 นักเรียนปกติ

3.2.1 ควรมีความเข้าใจและการยอมรับ และให้การช่วยเหลือต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง

4.1 ควรเอาใจใส่ ดูแล ให้ความรัก และกำลังใจในการปรับปรุงฟื้นฟูสมรรถภาพทางการฟังและการอยู่ร่วมกับคนปกติ

4.2 ควรให้ความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียน ทั้งในด้านการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน เพื่อจะได้หาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างเต็มที่

5. ปัจจัยด้านหลักสูตร และการประเมินผล

5.1 ควรมีความยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแต่ละคน

5.2 ควรมีการปรับปรุงแผนการสอนและโครงการสอนต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแต่ละคน โดยการตัดวิชาที่นักเรียนที่มีความ

บกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเรียนได้ออก และจัดวิชาอื่นที่เหมาะสมมาทดแทน เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเรียนวิชาขับร้อง และการอ่านไทยได้ จึงอาจนำวิชาการฝึกพูด ฝึกฟัง และการฝึกอ่านริมฝีปากมาแทน

5.3 การประเมินผลควรเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียนแต่ละคนที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยการประเมินผลระยะสั้นอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และการประเมินผลระยะยาวปีละ 1 ครั้ง

6. ปัจจัยด้านวัสดุ อุปกรณ์

6.1 ควรมีพร้อม เพียงพอ และทันสมัยต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

6.2 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทุกคนควรได้รับเครื่องช่วยฟังที่มีความเหมาะสมกับแต่ละคน รวมทั้งอุปกรณ์การเรียนและการจัดกิจกรรมต่างๆ

7. ปัจจัยด้านงบประมาณ และความสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

7.1 ควรมีการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาพิเศษที่เพียงพอ โดยเฉพาะอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาทิเช่น เครื่องตรวจวัดการได้ยิน (Audiometer) และเครื่องช่วยฟัง

7.2 ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วมเช่น กรมประชาสัมพันธ์ โรงพยาบาลที่เข้าร่วมในโครงการเรียนร่วม ควรมีการประสานงานกับทางโรงเรียนในการดำเนินการ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแตกต่างกัน
2. นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - 1.1 ผู้บริหารในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
 - 1.2 ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
 - 1.3 ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ที่มีบุตรเรียนในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
 - 1.4 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีบุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

1.5 นักเรียนปกติที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

1.6 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) คือการกำหนดกลุ่ม
ตัวอย่างของการวิจัยออกเป็นกลุ่มย่อย 6 ประเภท คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ
ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แล้วแบ่งว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทนั้นจะประกอบไป
ด้วยตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 20 คน มีจำนวนทั้งสิ้น 120 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียน
ปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน และแบบสอบถามในแต่ละชุดจะแตกต่างกัน
แต่เฉพาะในตอนที่ 1 เท่านั้น คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะ
ของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย

1. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ
และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
สถานภาพ และประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

2. แบบสอบถามสำหรับนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่
อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดา มารดา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ทศนคติต่อปัจจัยสภาพ
แวดล้อมทางการเรียน ระดับการสูญเสียการได้ยิน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง รวม 30
ข้อ แบบสอบถามฉบับที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88 และแบบสอบถามฉบับที่ 2
มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .85 แบบสอบถามส่งไปทั้งสิ้น 120 ฉบับ ได้คืนกลับมา 120
ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้อย่างอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน คือ ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับการสูญเสียการได้ยิน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โดยภาพรวมและแต่ละด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมและรายด้าน โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) ต่อไป

4. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมและแต่ละด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t – test แบบ Independent

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺ version 10.01 (Statistical Package for the Social Science PC)

สรุปผลการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหารในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 90) และทุกคนมีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 100) ร้อยละ 60 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เหลือสูงกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 75 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางการศึกษาพิเศษ

1.2 ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 85) และมีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 75) ร้อยละ 95 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 52.90 เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 35.30 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา และร้อยละ 55 เป็นผู้ที่มีการประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษมากกว่า 1 ประเภท

1.3 ผู้ปกครองนักเรียนปกติที่มีบุตรเรียนในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55) และมีอายุ 30 - 40 ปี (ร้อยละ 45) ร้อยละ 80 จบการศึกษาดำรงระดับปริญญาตรี ที่เหลือจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 95 ไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

1.4 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีบุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วม ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60) และมีอายุ 30 - 40 ปี (ร้อยละ 50) ร้อยละ 90 จบการศึกษาดำรงระดับปริญญาตรี ร้อยละ 47.60 ไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ และร้อยละ 42.90 เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษมาก่อน

1.5 นักเรียนปกติที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 80) เช่น รับจ้างรีดผ้า พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ช่างรถแท็กซี่ ร้อยละ 80 สถานภาพสมรสของบิดา มารดา จะอยู่ร่วมกัน และร้อยละ 45 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประมาณ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน

1.6 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่

ผู้ปกครองจะประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 60) เช่น คนงานก่อสร้าง พนักงานส่งของ พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม รองลงมา คือ ค้าขาย (ร้อยละ 25) และเกษตรกรรม (ร้อยละ 15) เช่น ทำฟาร์มกุ้ง ตามลำดับ ร้อยละ 90 สถานภาพสมรสของบิดา มารดา จะอยู่ร่วมกัน และ ร้อยละ 70 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประมาณ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน

2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียน ปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2.1 โดยภาพรวม

ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครอง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการ เรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมในทางบวก โดยที่ บุคลากรดังกล่าวมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน โดยเฉพาะครูการศึกษาพิเศษ เป็นผู้ที่ค่าคะแนนเฉลี่ย สูงสุด ($\bar{X} = 12.99$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ($\bar{X} = 12.44$) ผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 12.33$) และผู้ปกครองนักเรียนปกติ ($\bar{X} = 11.67$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ครูการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อปัจจัย สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.59$)

2.1.1 ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครอง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนใน ทางบวก โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยภาพรวมที่เห็นด้วย ($\bar{X} = 4.20$)

เมื่อพิจารณาในเชิงเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = .51) ว่าการจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและต่อสังคมในอนาคต (ข้อ 1) เพราะฉะนั้นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนปกติมีพัฒนาการทาง ภาษาดีกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นพิเศษ สามารถร่วมกลุ่มเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนปกติ

และรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แสดงให้เห็นว่าการเรียนร่วมนั้นมีประโยชน์ต่อตัวเด็กเองและต่อการอยู่ร่วมกับบุคคลทั่วไปในสังคมในอนาคต เพราะนอกจากเด็กเหล่านี้จะมีนิสัยที่ดีในการศึกษาเล่าเรียน ยิ่งไปกว่านั้นผลจากการฝึกทางด้านภาษาและการพูดของเด็กเหล่านี้ยังเป็นผลดี จนทำให้เด็กพวกนี้สามารถติดต่อกับเพื่อนร่วมชั้นคนอื่น ๆ ได้ นอกจากนั้น ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยังมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .67) ว่าครูที่สอนในห้องเรียนร่วมนั้นควรได้รับการอบรมทางด้านการศึกษาพิเศษมาก่อน (ข้อ 7) เพราะครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญในการจัดการเรียนร่วม จึงจำเป็นที่จะต้องที่มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และวิธีการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กอย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้พวกเขามีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2543 : 1) ในทางตรงข้าม ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 1.10) ว่าการเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนไม่ทันเพื่อน (ข้อ 6)

ดังนั้นทางโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียนจึงควรมีการเตรียมแผนการสอนและโครงการสอน โดยในการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น ควรต้องยึดหลักสูตรของนักเรียนปกติเป็นหลัก เนื่องจากความบกพร่องของนักเรียนทำให้ไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรปกติได้ทุกวิชา จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแผนการสอนและโครงการสอน โดยการตัดวิชาที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเรียนได้ออก และจัดวิชาอื่นที่เหมาะสมมาทดแทน เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเรียนวิชาขับร้อง การอ่านไทยได้ อาจจัดวิชาการพูด ฝึกฟัง และฝึกการอ่านริมฝีปากแทน นอกจากนั้นยังควรมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้มากขึ้น โดยการพัฒนาทางเทคนิควิธี เทคโนโลยี และผลของการศึกษาค้นคว้าวิจัย รวมทั้งการพิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้องกับสภาพลักษณะของเด็กพิเศษ ปรัชญาของโรงเรียน สภาพสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจด้วย

2.1.2 ระดับการสูญเสียการได้ยิน

ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยินในทางบวก โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยภาพรวมที่เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .37)

เมื่อพิจารณาในเชิงเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นรายข้อ พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .77) ว่าปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 17) สภาพเช่นนี้อาจจะทำให้โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นขาดความพร้อมด้านทรัพยากร และส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการศึกษา

2.1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในทางบวก โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยภาพรวมที่เห็นด้วย ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .39)

เมื่อพิจารณาในเชิงเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = .57) ว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกในการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ (ข้อ 23) และ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .50) ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 24) นอกจากนั้นผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินยังมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = .52) อีกว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ (ข้อ 25)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.1 โดยภาพรวม

ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

4. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4.1 โดยภาพรวม

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมในทางบวก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน

4.1.1 ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .59) ว่าการเตรียมความพร้อมของนักเรียนปกติในชั้นเรียนร่วมเป็นการสร้างความเข้าใจและความร่วมมืออันดี (ข้อ 9) ในทางตรงข้าม นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 1.27) ว่าการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนไม่ทันเพื่อน (ข้อ 6)

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = .68) ว่าการจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเองและต่อสังคมในอนาคต (ข้อ 1) ในทางตรงข้าม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = .80) ว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จได้ (ข้อ 10)

4.1.2 ระดับการสูญเสียการได้ยิน

นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .59) ว่าการเรียนร่วมทำให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (ข้อ 18) และ ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .49) ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการการยอมรับจากเพื่อนนักเรียนปกติ (ข้อ 19) ในทางตรงข้าม นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.90$, S.D. = .91) ว่านักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูงส่วนมากจะมีปัญหาในการเรียน (ข้อ 11)

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = .76) ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการการยอมรับจากเพื่อน

นักเรียนปกติ (ข้อ 19) ในทางตรงข้าม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 1.16) ว่าปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 17) และ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 1.29) ว่าการเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เปลี่ยนแบบจากนักเรียนปกติ (ข้อ 20)

4.1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = .57) ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจเพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ (ข้อ 25) ในทางตรงข้าม นักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 1.02) ว่าผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ (ข้อ 28)

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = .55) ว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกในการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ (ข้อ 23) และ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = .44) ว่าผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ (ข้อ 28) ในทางตรงข้าม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 1.04) ว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 24)

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

5.1 โดยภาพรวม

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

5.1.1 ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.646$)

5.1.1.1 นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อ

ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -3.363$) คือ การจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและต่อสังคมในอนาคต (ข้อ 1) นอกจากนั้นนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 3.982$) คือ การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกิดความเท่าเทียมกันในการศึกษา (ข้อ 4) และ ($t = 4.470$) คือ ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 8) และ ($t = 8.241$) คือ ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จได้ (ข้อ 10)

5.1.2 ระดับการสูญเสียการได้ยิน

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -2.775$)

5.1.2.1 นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = -8.768$) คือ นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูงส่วนมากจะมีปัญหาในการเรียน (ข้อ 11) และ ($t = -7.706$) คือ นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูงส่วนมากมักมีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่านักเรียนปกติ (ข้อ 16)

5.1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.3.1 นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 6.128$) คือ ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 24) และ ($t = 5.445$) คือ การที่ผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพยายามฝึกสอนพูดนั้นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีพัฒนาการไปได้อย่างเต็มที่ (ข้อ 27) และ ($t = -10.053$) คือ ผู้ปกครอง

ไม่ควรคาดหวังต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ (ข้อ 28)

6. ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Question) มีผู้เสนอความคิดเห็นร้อยละ 28.33 ของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นที่หลากหลายของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในการตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 ที่ได้มานี้ ถือว่าเป็นความคิดเห็นที่มีคุณค่าอันจะนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนร่วม ทั้งในด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การช่วยเหลือดูแลแก้ไขปัญหา รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต การปรับปรุงพัฒนาด้านบุคลากร รวมทั้งบทบาทของผู้ปกครองที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยสรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

การจัดการเรียนร่วมเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อที่จะได้ดำเนินชีวิตเช่นคนปกติ โดยมีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนต่างๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติอย่างมีความสุข และสามารถพัฒนาศักยภาพได้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

- 1.1 ควรมีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับห้องฝึกพูด ห้องทดสอบการรับฟัง การได้ยิน
- 1.2 ควรมีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่อบอุ่นและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

2. ปัจจัยด้านบุคลากร : บุคคลที่มีหน้าที่จัดการเรียนร่วม ได้แก่

2.1 ผู้บริหารโรงเรียน

- 2.1.1 ควรให้ความร่วมมือและความสำคัญต่อการเรียนร่วม

2.2 ครูประจำชั้นปกติ

- 2.2.1 ควรมีการยอมรับ มีความเข้าใจ รวมถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความ

บกพร่องทางการได้ยินและการเรียนร่วม

2.3 ครูการศึกษาพิเศษ

2.3.1 ควรมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และการเรียนร่วม

2.3.2 ควรมีความเข้าใจในธรรมชาติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และวิธีการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนเหล่านี้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามศักยภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม

3. ปัจจัยด้านนักเรียน

3.1 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.1.1 ควรมีความเข้าใจและยอมรับสภาพของตนเอง และหาทางปรับปรุงศักยภาพในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 นักเรียนปกติ

3.2.1 ควรมีความเข้าใจและการยอมรับ และให้การช่วยเหลือต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง

4.1 ควรเอาใจใส่ ดูแล ให้ความรัก และกำลังใจในการปรับปรุงฟื้นฟูสมรรถภาพทางการฟังและการอยู่ร่วมกับคนปกติ

4.2 ควรให้ความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียน ทั้งในด้านการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน เพื่อจะได้หาแนวทางช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างเต็มที่

5. ปัจจัยด้านหลักสูตร และการประเมินผล

5.1 ควรมีความยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแต่ละคน

5.2 ควรมีการปรับปรุงแผนการสอนและโครงการสอนต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแต่ละคน โดยการตัดวิชาที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเรียนได้ออก และจัดวิชาอื่นที่เหมาะสมมาทดแทน เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเรียนวิชาข้อร้อง และการอ่านไทยได้ จึงอาจนำวิชาการฝึกพูด ฝึกฟัง และการฝึกอ่านริมฝีปากมาแทน

5.3 การประเมินผลควรเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียนแต่ละคนที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยการประเมินผลระยะสั้นอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และการประเมินผลระยะยาวปีละ 1 ครั้ง

6. ปัจจัยด้านวัสดุ อุปกรณ์

6.1 ควรมีพร้อม เพียงพอ และทันสมัยต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

6.2 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทุกคนควรได้รับเครื่องช่วยฟังที่เหมาะสมกับแต่ละคน รวมทั้งอุปกรณ์การเรียนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

7. ปัจจัยด้านงบประมาณ และความสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

7.1 ควรมีการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาพิเศษที่เพียงพอ โดยเฉพาะอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาทิเช่น เครื่องตรวจวัดการได้ยิน (Audiometer) และเครื่องช่วยฟัง

7.2 ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วมเช่น กรมประชาสัมพันธ์ โรงพยาบาลที่เข้าร่วมในโครงการเรียนร่วม ควรมีการประสานงานกับทางโรงเรียนในการดำเนินการ

อภิปรายผล

เศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับหลักในการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่เนื่องจากความมีจำกัดของทรัพยากร จึงไม่มีประเทศใดในโลกที่จะมีทรัพยากรมากพอที่จะให้บริการแก่ประชาชนทั่วประเทศได้ทุกอย่างตามที่ต้องการโดยไม่มีขอบเขตจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนา ความขาดแคลนและการมีจำกัดยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้นหลักเศรษฐศาสตร์จึงมีความสำคัญในการช่วยสร้างทางเลือกที่เหมาะสมในการจัดสรรทรัพยากร ทุกสังคมย่อมมีเป้าหมายหลักที่จะจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานในการจัดสรรทรัพยากรของสังคมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และปัญหานั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ทุกสังคมหรือทุกประเทศจะต้องเผชิญก็คือ ปัญหาความขาดแคลน (Scarcity) ของทรัพยากรที่จะใช้ผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อใช้ในการผลิตเป็นสินค้าและบริการ จึงเกิดปัญหาสำคัญว่า ควรจะจัดสรรการใช้ทรัพยากรของสังคมอย่างไร จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในสังคมได้ดีที่สุด (เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม. 2541 : 13) ในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจการศึกษาความขาดแคลนทรัพยากรจึงกลายเป็นแรงผลักดัน ให้มนุษย์แสวงหาวิธีการที่จะปรับปรุงหรือยกระดับศักยภาพ ความชำนาญ และความรู้ความสามารถของตนให้สูงขึ้น เพื่อที่จะได้หาทางนำเอาทรัพยากรซึ่งมีอยู่จำกัดดังกล่าว ไปผลิตเป็นสินค้าและบริการ แล้วแจกจ่ายไปยังประชาชนผู้บริโภค ในระบบเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันตัวเองก็ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุด (บุญพุ่ม เสนารักษ์. 2531 : 28-29) เนื่องจากงบประมาณเป็นทรัพยากรและปัจจัยชั้น

พื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาพิเศษ ที่จะต้องตระหนักถึงคุณค่าของงบประมาณที่มีอยู่ และคิดหาวิธีการดำเนินงานตามภาระหน้าที่โดยใช้งบประมาณให้น้อยที่สุด แต่ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าตามวัตถุประสงค์มากที่สุด

ดังนั้นแนวความคิดเรื่องการเรียนร่วมจึงเป็นแนวทางที่ถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหาความจำกัดของทรัพยากร โดยเฉพาะในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะนอกจากจะทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีสภาพแวดล้อมที่กว้างขึ้นกว่าการเรียนในโรงเรียนเฉพาะ ซึ่งมีแต่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกันเองเท่านั้น สภาพในสังคมนักเรียนปกติจะช่วยส่งเสริมความพยายามของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการที่จะพัฒนาการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะการพูดของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยังช่วยส่งเสริมและให้แนวทางในการนำไปสู่ความสุข ความสำเร็จในชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนจากการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา และเป็นการสร้างโอกาสการมีงานทำในอนาคตอีกด้วย การสนับสนุนทางสังคมที่เหมาะสมจะช่วยให้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถปรับตัว และดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับคนปกติในครอบครัว ชุมชน และในสังคมได้

นอกจากนั้น อรอนงค์ เป็นอุทก (2539 : 32) ได้กล่าวถึงผลดีของการจัดการเรียนร่วม อีกกว่าเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่บุคคลเหล่านี้ให้มีปริมาณในการได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น เพราะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมนั้นเป็นการประหยัด และไม่ต้องคอยงบประมาณในการจัดซื้อที่ดิน การก่อสร้างอาคารเรียน ซึ่งต้องสิ้นเปลืองงบประมาณจำนวนมาก หากแต่จัดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้แทรกเข้าไปเรียนในชั้นเรียนในโรงเรียนปกติระดับประถมศึกษาซึ่งตั้งอยู่โดยทั่วไปแล้ว สำหรับค่าอาคารสถานที่ ก็ผันให้เป็นเงินเดือนครูสอนเสริมสำหรับนักเรียนเหล่านี้ ก็จะเป็นผลดีทั้งกับนักเรียนและกำลังคนของรัฐอีกด้วย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายในเชิงเศรษฐศาสตร์การศึกษา ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นในทางบวกต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นมี

ค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 12.99$) การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ อาศิริพจน์ ที่พบว่าผู้บริหาร ครูที่ทำการสอน และครูที่ไม่ได้ทำการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมมีเจตคติในทางบวก และงานวิจัยของสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2529ก) พบว่าผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนร่วมในทางบวก โดยจะเลือกจัดการเรียนร่วมให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นอันดับแรก

ในงานวิจัยของทองนวล ภูประเสริฐ พบว่าครูทางการประถมศึกษาในฝ่ายปฏิบัติการที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมจะมีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วมสูงสุด นอกจากนั้น มาทา (Mata.1989) ยังพบว่าบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการเรียนร่วม บุคลากรทางการศึกษาในงานวิจัยนี้ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษ ครูให้คำปรึกษา ครูแนะแนว นักจิตวิทยา ผู้บริหาร โรงเรียน และครูสอนเด็กปกติ การค้นคว้ายังพบอีกว่า ครูการศึกษาพิเศษและครูแนะแนวมีทัศนคติในทางบวกมากกว่าครูปกติและมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังพบอีกว่า ตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเรียนร่วมของบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษมาก่อน อายุ และการมีประสบการณ์ตรงกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สำหรับครูและผู้บริหารที่เคยสอนหรือมีความรู้ความเข้าใจต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน จะมีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากกว่าครูที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรมีการฝึกอบรมผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนบุคลากรอื่นๆ ของทางโรงเรียนก่อนเปิดโครงการเรียนร่วมในโรงเรียนนั้นๆ แสดงให้เห็นว่าบุคลากรที่มีวุฒิด้านการศึกษาพิเศษ หรือเคยเข้ารับการอบรมด้านการศึกษาพิเศษมาก่อนจะมีขวัญและแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีความเมตตามากกว่าบุคคลที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีส่วนสำคัญต่อการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ สามารถนำประเด็นที่น่าสนใจมาพิจารณาในเชิงเศรษฐศาสตร์การศึกษาได้ดังนี้คือ

1.1 โดยส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = .51) ว่าการจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัว

เด็กเองและต่อสังคมในอนาคต (ข้อ 1) ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีแวนส์ (Evans : 1981) ที่พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นการที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยนี้ อาจเป็นเพราะว่าบุคคลเหล่านี้มีความคิดเห็นว่าการเรียนร่วมจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถเติบโตและดำเนินชีวิตต่อไปในสังคมร่วมกับคนปกติได้ เป็นการเสริมสร้างความสามัคคี ทำให้รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะและเข้ากับบุคคลรอบข้างได้ ซึ่งเป็น มูลค่าทางสังคม (Social Scale) หมายถึง ความร่วมมือ ความสามัคคี ระหว่างครูผู้สอน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะฉะนั้นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมชั้นกับนักเรียนปกติ จะมีพัฒนาการทางภาษาดีกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นพิเศษ ซึ่งเป็น มูลค่าเศรษฐกิจ (Economic Scale) หมายถึง ทักษะเพิ่ม เพื่อให้บรรลุผลการจัดการเรียนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถร่วมกลุ่มเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนปกติได้อีกทั้งยังรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนร่วมนั้นมีประโยชน์ต่อตัวเด็กเองและการอยู่ร่วมกับบุคคลทั่วไปในสังคมภายในอนาคต เพราะนอกจากเด็กเหล่านี้จะมีนิสัยที่ดีในการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นผลจากการฝึกทางด้านภาษาและการพูดของเด็กเหล่านี้ยังเป็นผลดี เพราะทำให้พวกเขาสามารถติดต่อกับเพื่อนร่วมชั้นคนอื่นๆ ได้

1.2 ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .67) ว่าครูที่สอนในห้องเรียนร่วมควรได้รับการอบรมทางด้านการศึกษาพิเศษมาก่อน (ข้อ 7) เนื่องจากว่าครูเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา (2542) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถและความชำนาญในการสอนเฉพาะเป็นพิเศษ จึงจะสามารถทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับประโยชน์สูงสุด นอกจากนั้น หน่วยศึกษานิเทศก์ (2543 : 1) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนการสอนในปัจจุบันเปิดโอกาสให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก และวิธีการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ

จากรายงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541 : 60) ได้รายงานผลการดำเนินงานในระยะที่ผ่านมาของทุกหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้น มีข้อสรุปตรงกันว่า ปัจจุบันกำลังประสบปัญหาความขาดแคลนบุคลากรครูและครูช่วยสอนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่จบด้านการศึกษาพิเศษโดยตรงหรือมีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ดังนั้นโรงเรียนเรียนร่วมในปัจจุบันจึงต้องใช้บุคลากรครูที่สอนนักเรียนปกติหรือเตรียมมาเพื่อสอนให้กับนักเรียนปกติเข้ามาทำการสอน ซึ่งความขาดแคลนนี้นี้มาจากปัจจัยหลายประการ เช่น การขยายปริมาณการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้น การมีงบประมาณที่จำกัด ทำให้ไม่สามารถจ้างบุคลากรที่เรียนทางการศึกษาพิเศษได้มาก นอกจากปัญหาการขาดแคลนครูการศึกษาพิเศษแล้ว เรื่องคุณภาพของครูผู้สอนและทัศนคติที่ดีในการทำงานเพื่อเด็ก ก็นับเป็นปัญหาสำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเช่นกัน

ดังนั้นครูที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงควรได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี และควรจะได้รับ การสนับสนุนจากปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย ประการแรก คือ ด้านนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เช่น สถิติปัญหา ระดับความสามารถ ความสนใจ เจตคติต่อการเรียน สุขภาพทางกายและทางจิตใจ ประการที่สอง คือ ด้านผู้ปกครอง เช่น การดูแลเอาใจใส่ และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการเรียนร่วม ตลอดจนทัศนคติของผู้ปกครอง ประการที่สาม คือ ด้านชุมชน สภาพชุมชน และระดับการศึกษาของคนในชุมชน ประการที่สี่ คือ ด้านโรงเรียน และครูผู้สอน เช่น สภาพโรงเรียน สื่อและวัสดุ อุปกรณ์ หลักสูตร วิธีการสอน การวัดผลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงครูผู้สอนที่จะต้องทำงานประสานกันและร่วมมือกันอย่างดีระหว่างครูการศึกษาพิเศษ และถ้าครูที่สอนนักเรียนปกติมีปัญหาในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ก็ควรปรึกษาหารือกันเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหา นอกจากนั้นครูผู้สอนยังควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วมด้วย ประการที่ห้า คือ การได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน เช่น มีการจัดอบรมครูปกติให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการระดมแหล่งทรัพยากรจากชุมชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทางโรงเรียนควรมีความพร้อมก่อนลงมือจัดการเรียนร่วม การคัดเลือกเด็กเข้าเรียนร่วม ควรพิจารณาถึงความพร้อมของเด็กแต่ละคนเป็นสำคัญ

มาลินี จุฑะรพ (2537 : 206) กล่าวว่าครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากในการส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียน จากการศึกษาของเบนจามิน เอส. บลูม (Bloom, 1966) ได้เน้นถึงความสำคัญของครูที่มีต่อการส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียน เพราะ

ครูย่อมใกล้ชิดกับนักเรียน รู้จักและเข้าใจนักเรียนถึงลักษณะเด่น ลักษณะด้อย โดยเฉพาะนักเรียนในระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะรักศรัทธา เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของครู ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ครูมีกำลังใจมีความสุขและพอใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียน ถ้าครูวางแผนการสอนและเตรียมการสอน โดยมุ่งส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ย่อมจะช่วยให้ นักเรียนมีระดับความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นด้วยการจัดกิจกรรม ถ้าโรงเรียนและครู ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ จะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียนได้มาก

1.3 ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วย ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .77) ว่าเป็นปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 17) จากรายงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541 : 62) ได้รายงานการสรุปผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายแห่งสรุปตรงกันว่า โรงเรียนการศึกษาพิเศษและโรงเรียนเรียนร่วมต้องประสบปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งอาคารเรียน ความขาดแคลนดังกล่าวทำให้ต้องจำกัดการรับนักเรียน ส่วนนักเรียนที่ได้เรียนต้องประสบอุปสรรคในการเรียนเพราะต้องขาดอุปกรณ์ช่วยเรียน เช่น เครื่องช่วยฟัง เป็นต้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนันทชัย อินทนาชัย ที่พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมกับเด็กปกติในด้านอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สาเหตุเกิดจากการขาดแคลนงบประมาณและความไม่เข้าใจในการดัดแปลงอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งในปัจจุบันการเรียนการสอนในโรงเรียนเรียนร่วมในระดับประถมศึกษา นั้นได้ยึดหลักสูตรของนักเรียนปกติเป็นหลัก และเนื่องจากความบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงทำให้ไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรปกติได้ทุกวิชา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแผนการสอนและโครงการสอนต่างๆ โดยการตัดวิชาที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเรียนได้ออก และจัดวิชาอื่นที่เหมาะสมมาทดแทน เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเรียนวิชาขบร้อง และการอ่านไทยได้ จึงอาจนำวิชาการฝึกพูด ฝึกฟัง และการฝึกอ่านริมฝีปากมาแทน อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่นำมาสอนทดแทนนั้นควรพิจารณาให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการสอนด้วย และไม่ควรสอนจนเกินความสามารถที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะรับได้

1.4 ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = .57)

ว่าครอบครัวนับว่าเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกในการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ (ข้อ 23) และ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .50) ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ข้อ 24) นอกจากนั้น ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินยังมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = .52) ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจเพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ (ข้อ 25) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองและสภาพแวดล้อม รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนจะทำให้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เรียนรู้พฤติกรรมที่ถูกต้องที่จะนำไปสู่การใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

ดังนั้นจึงถือได้ว่าพ่อแม่และผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากที่สุด เพราะบุคคลดังกล่าวจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและมีพฤติกรรมโต้ตอบกับเด็กอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง จะช่วยให้เด็กไม่ต้องประสบปัญหาความขัดแย้งระหว่างบ้านและโรงเรียน ทำให้เด็กมีความสุขและมีชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งที่บ้านและโรงเรียน สำหรับพ่อแม่ที่เอาใจใส่ความต้องการของเด็ก มีเวลาร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็ก สนใจสิ่งรอบตัว และรู้จักตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ นั้น จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงกว่าเด็กที่พ่อแม่ไม่มีเวลาร่วมกิจกรรมด้วย เพราะการที่พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างใกล้ชิดด้วยความรักความเข้าใจ และสร้างเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตามความต้องการของเด็ก รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระภายในขอบเขตและยอมรับความสามารถของเด็ก ทำให้เด็กมีความสามารถทางสติปัญญา ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าพ่อแม่เป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งในการช่วยเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กพร้อมที่จะเข้าเรียนเมื่อถึงวัยเรียน และเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บุตรของตนให้มีพัฒนาการเป็นไปอย่างสอดคล้องทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ได้มีนักวิชาการหลายท่านที่เห็นความสำคัญของผู้ปกครองในการให้การศึกษาแก่เด็ก ดังเช่นเพียร์สัน (Pearson, 1984 : 239 – 240) ได้กล่าวถึงความต้องการต่างๆ ที่เด็กได้รับเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ คือ เด็กต้องการความเอาใจใส่จากผู้ปกครอง และต้องการได้รับการตอบสนองที่ดีต่างๆ รวมทั้งต้องการผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และจากงานวิจัยของ ออสติน (Austin : 1985) พบว่าผู้ปกครองมีความเห็นว่าตนมีบทบาทสำคัญในการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับบุตรของตน และมีความเห็นว่าการเรียนร่วมทำให้เด็กมี

พัฒนาการมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะต่างๆ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วผู้ปกครองมีความพึงพอใจในโครงการเรียนร่วม

ในปัจจุบันการเรียนร่วมมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยรัฐมีการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นและสถานศึกษา เพื่อให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากขึ้น โดยผู้ปกครองและชุมชนมีบทบาทอย่างแข็งขันในการรับนักเรียนเข้าเรียนและการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยอาจจะเข้าไปทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ อุปกรณ์การเรียนการสอน การให้คำแนะนำ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ พิณทิพย์ ทวยเจริญ ที่มีความเห็นว่าการที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะฟื้นฟูความบกพร่องทางภาษาได้ดีนั้น ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ และฝึกฝนจากพ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัว ถ้านักเรียนได้รับความช่วยเหลือเร็วเท่าใดการฟื้นฟูทักษะทางการพูดก็จะประสบความสำเร็จเร็วมากเท่านั้น จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองและครอบครัวมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นอย่างมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2.1 โดยภาพรวม

ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1.1 ทศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนปกติกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.1.2 ระดับการสูญเสียการได้ยิน

ครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัฟท์ (Tufts: 1985) ที่พบว่า ครูการศึกษาพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองเด็กปกติ และผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีเจตคติต่อการเรียนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ จิรวดี วิจิตรานนท์ ที่พบว่าครูและผู้บริหารสถานศึกษา ต่างมีทัศนคติแตกต่างกัน การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินยังมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้งนี้เนื่องจากครูการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่ไม่มีคุณสมบัติด้านการศึกษาพิเศษโดยตรง (ร้อยละ 88.20) และมีครูการศึกษาพิเศษเพียงจำนวนร้อยละ 11.80 เท่านั้นที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษมาก่อน จึงทำให้ครูเหล่านี้ไม่ทราบลักษณะความผิดปกติ วิธีการปฏิบัติต่อเด็ก เทคนิคและวิธีการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียนนั้นเป็นบุคคลที่ไม่ได้ใกล้ชิดกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยตรง จึงทำให้ไม่ทราบข้อบกพร่องหรือรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนั้นจึงมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมน้อยมาก โดยจะทราบแต่เฉพาะนโยบายและวิธีการดำเนินงานเท่านั้น อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนบางคน ยังไม่แน่ใจว่าการเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการขาดงบประมาณด้านการศึกษาพิเศษ และขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เช่น เครื่องช่วยฟัง เป็นต้น สำหรับผู้ปกครองนั้น จะพบว่าโดยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจต่อการเรียนร่วมและการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลา และมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่ค่อนข้างต่ำ แต่อย่างไรก็ตามผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วมและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และพร้อมที่จะสนับสนุนและให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนอย่างเต็มที่โดยมีความเห็นว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับประโยชน์ในด้านการปรับตัว สามารถช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ดีขึ้น และลดพฤติกรรมที่มีปัญหา รู้จักการทำงานร่วมกันและการเข้าสังคม

ในการจัดการเรียนร่วมนั้นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่ผู้ปกครองได้มีโอกาสพบปะกับครู เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือ หรือแก้ปัญหาต่างๆ การร่วมมือกันจะเป็นแนวทางในการเสริมสร้างคุณภาพของการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนั้นสาเหตุอีกประการที่ทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแตกต่างกันก็คือ ทางโรงเรียนกับทางบ้านมีโอกาสที่จะได้พบกันค่อนข้างน้อย เช่น ในการจัดประชุมสัมมนาในทุกภาคเรียนเพื่อวางแผนการศึกษารายบุคคล และมีการประสานงานโครงการและกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียนเป็นครั้งคราว ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่างก็มีภาระหน้าที่ส่วนตัว แต่อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นที่หลากหลายของผู้ปกครอง ถือว่าเป็นความเห็นที่มีคุณค่าอันจะนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนร่วม ทั้งในด้านการบริหารการจัดการเรียนการสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การช่วยเหลือดูแลแก้ไขปัญหา รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต การปรับปรุงพัฒนาด้านบุคลากร รวมทั้งบทบาทของผู้ปกครองที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น นอกจากการได้รับทราบความคิดเห็นและมุมมองต่างๆ จากผู้ปกครองที่จะสะท้อนความรู้สึกที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมที่จะมีผลต่อการสร้างสรรค์ของการศึกษาให้ก้าวไปสู่คุณภาพยิ่งขึ้นแล้ว ยังสะท้อนไปถึงหน่วยงาน ภาครัฐ องค์กร มูลนิธิต่างๆ ทางภาคเอกชนให้ได้รับทราบปัญหา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการจัดสรรงบประมาณ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติให้ดียิ่งขึ้น

อรอนงค์ สุวรรณกุล (2526 : 6) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าทางโรงเรียนควรจะมีการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องคิดโครงการสำหรับให้ความรู้และความเข้าใจแก่ผู้ปกครองตั้งแต่เริ่มต้นติดต่อสัมพันธ์กันในวันแรกที่ผู้ปกครองนำเด็กมาฝากเรียน ยกตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เรื่องความผิดปกติความบกพร่องของเด็ก พัฒนาการของเด็ก ที่เป็นสาเหตุจากความผิดปกติ นั้นๆ วิธีการเรียนการสอนของโรงเรียน ความร่วมมือของผู้ปกครองที่โรงเรียนต้องการ เพื่อความก้าวหน้าในการสอนการเรียน และพัฒนาการของเด็ก เป็นต้น

การบริหารและการจัดการเรียนร่วมอย่างให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและการเรียนร่วม และควรมีความรู้เกี่ยวกับสื่อ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความ

บกพร่องทางการได้ยิน อันได้แก่ เครื่องช่วยฟังเฉพาะตัว กระจกเงาสำหรับฝึกอ่านริมฝีปากและฝึกพูด เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ เครื่องบันทึกเสียงเพื่อฝึกพูดเพื่อเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนี้ อรอนงค์ สุวรรณกุล (2526 : 8-10) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ในเรื่องของการบริหาร ว่าเป็นการดูแลให้มีการดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยทำให้เกิดการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ทำให้งานต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี ทำให้ผลงานมีปริมาณและคุณภาพสูงขึ้นซึ่งทั้งสามประการนี้ ต้องการองค์ประกอบ คือ งาน เงิน คน เครื่องมือ

งาน	หมายถึง	การจัดการศึกษาพิเศษ
เงิน	หมายถึง	งบประมาณเพื่อการดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษ
คน	หมายถึง	บุคลากร ต่าง ๆ ที่ต้องใช้เพื่อการจัดการศึกษาพิเศษ
เครื่องมือ	หมายถึง	อาคาร สถานที่ สื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ

เป็นต้น

ดังนั้นงานในหน้าที่ของผู้บริหาร ก็คือ การบริหารงาน บริหารเงิน บริหารบุคลากร และบริหารเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

การบริหารงาน คือ การดูแลให้การจัดการเรียนการสอน การศึกษาพิเศษ เป็นไปตามนโยบาย ปรัชญา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการจัดการศึกษาพิเศษที่ได้ตั้งไว้ โดยให้มีการปฏิบัติการเรียนการสอนอย่างเต็มกำลังความสามารถ มีการศึกษาวิจัยหาเทคนิควิธีการสอนที่จะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ควรพิจารณาถึงสภาวะทางด้านร่างกายและจิตใจของครูผู้สอนด้วย เนื่องจากการปฏิบัติงานทางด้านการศึกษาพิเศษนี้ เป็นการทำงานกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งทำให้ครูต้องประสบกับภาวะการใช้ความสามารถทางด้านร่างกายและจิตใจสูงเกินกว่าภาวะปกติบ้างในบางครั้งหรือบ่อย ๆ และนอกจากการพิจารณาทางด้านตัวครูแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนก็ยังคงพิจารณาถึงสภาพทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นสำคัญ ในการพิจารณาจัดลักษณะทางการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ

การบริหารเงิน ในที่นี้นอกจากจะต้องศึกษาระเบียบเกี่ยวกับการเงิน การใช้ และการจ่ายเงินแล้ว ผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษ จะต้องคิดหาวิธีและมีความสามารถในการเขียนโครงการหรือการร่างของประมาณ เพื่อให้หน่วยงานจัดสรรงบประมาณเห็นประโยชน์และความจำเป็นในการจัดสรรงบประมาณให้สำหรับการจัดการศึกษาพิเศษ เพื่อจะได้มีงบประมาณมาเพื่อการจัดการศึกษาพิเศษ ตามโครงการที่เสนอไปได้ นอกจากการของงบประมาณที่ไม่เป็นทางการด้วย

การบริหารคนหรือการบริหารบุคลากร นอกจากจะต้องคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณลักษณะและคุณสมบัติเหมาะสมกับงานการศึกษาพิเศษแล้ว ผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษจะต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างกลุ่มสัมพันธ์ การมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจ การจัดฝึกอบรมเพิ่มเติมระหว่างการทำงาน (Inservice Training) การพัฒนาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ร่วมงาน การสร้างให้เกิดศรัทธา ความเสียสละ ความสุขใจและความรักงาน และสิ่งสำคัญที่จะลืมไม่ได้ ก็คือ การส่งเสริมให้ผู้ร่วมงานได้มีโอกาสเจริญก้าวหน้าในการงาน

การบริหารเครื่องมือ คือ การควบคุมดูแลให้มีการจัดหา ผลิต สร้าง หรือจัดซื้อเครื่องมือ หรืออาคาร สถานที่ หรือวัสดุอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตามความต้องการและความจำเป็นให้เพียงพอ ควบคุมดูแลให้มีการใช้เครื่องมือเหล่านั้น ๆ อย่างถูกต้องและคุ้มค่า ให้มีการซ่อมแซมแก้ไขปรับปรุงให้มีสภาพใช้การได้อยู่เสมอ ให้มีการศึกษาค้นคว้า สร้าง หรือผลิตเครื่องมือเพื่อการจัดการศึกษาพิเศษใหม่ ๆ เป็นต้น

3. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.1 โดยภาพรวม

โดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมในทางบวก ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ทองคำ ผดุงสุข ที่กล่าวว่าทัศนคติในทางบวกนอกจากจะต้องเกิดขึ้นในส่วนของ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนแล้ว นักเรียนปกติ ยังจะต้องมีทัศนคติในทางบวกด้วย จากงานวิจัยพบว่า การเรียนร่วมที่ประสบความสำเร็จนั้น นักเรียนปกติต้องเข้าใจ มีทัศนคติที่ดี และพร้อมที่จะเรียนร่วมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นอกจากนั้น หน่วยศึกษานิเทศก์ (2543 : 105) ได้กล่าวถึงบทบาทของนักเรียนในชั้นเรียนร่วมไว้ว่า ความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในชั้นเรียนร่วมนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งควรจะได้มีการเตรียมให้เด็กยอมรับซึ่งกันและกัน

3.1.1 นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2541 : 233) ที่กล่าวไว้ว่านักเรียนปกติควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะความเข้าใจที่ถูกต้องนี้จะช่วยให้ให้นักเรียนปกติปรับทัศนคติที่เหมาะสมต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้

และสิ่งสำคัญอีกประการ คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเองควรมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในชั้นเรียนกับนักเรียนปกติและสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้รับจากเพื่อนและครูปกติ ในชั้นเรียนด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันความผิดหวังหรือความไม่เข้าใจกันภายในชั้นเรียน

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.2.1 โดยภาพรวม

นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความเข้าใจ เห็นใจกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันนักเรียนปกติได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากขึ้น จึงทำให้นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวดี วิจิตรานนท์ ที่พบว่าเด็กปกติที่เรียนในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมกับเด็กปกติที่เรียนในโรงเรียนปกติ มีทัศนคติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนปกติมีความเคยชินกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากขึ้น เพราะได้อยู่ร่วมกัน ได้ใช้เวลาในการเรียนหนังสือ และทำกิจกรรมร่วมกันได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความเห็นใจกัน จึงไม่เห็นว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นตัวประหลาด น่ากลัว หรือชวนขัน นอกจากนี้นักเรียนปกติยังได้เรียนรู้อีกว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง และมีความเข้าใจ ยอมรับ และแสดงความเอื้อเฟื้อต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากขึ้น

ดังนั้นการที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีโอกาสได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิตที่ดี ทั้งยังเป็นการปรับตัวเองให้กับสังคมได้ดีขึ้น ขจัดปัญหาทางสังคมให้ลดลง เพื่อช่วยส่งเสริมข้อบกพร่องทางสังคม อารมณ์ จิตใจ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการได้ยิน ให้แก่นักเรียนได้ทันต่อเหตุการณ์ อันจะเป็นประโยชน์แก่ตัวนักเรียน ดังคำกล่าวของ ศรียา นิยมธรรม (2523 : 179) ที่ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ นั้นเป็นการส่งเสริมทักษะในการติดต่อสื่อความหมาย โดยเฉพาะการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยคาดหวังว่าสภาพเช่นนั้นจะช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในด้านวิชาการ และขจัดหรือลดช่องว่างทางสังคมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ บรูนิคส์ และ เคนเนดี้ (ทองคำ ผดุงสุข. 2531 : 39 ; อ้างอิงจาก Bruinnicks and Kennedy. 1974 : 336-342. *Exceptional Children*) ทำการศึกษาเด็กหูหนวกที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ จำนวน 15 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กเหล่านั้นได้รับการยอมรับจากเพื่อนที่เป็นนักเรียนปกติเป็นอย่างดี อันจะเป็นประโยชน์แก่การประหยังบประมาณของรัฐ ที่ไม่ต้องจัดครูเฉพาะสำหรับเด็กและประหยับุคลากร ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ทองคำ ผดุงสุข (2531 : 73) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

3.2.2 นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.646$) และ ในด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -2.775$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และนักเรียนปกติบางคนนั้นยังมีความรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่เพียงพอ ดังนั้น หน่วยศึกษานิเทศก์ (ม.ป.ป. : 103) จึงได้กล่าวถึงบทบาทของนักเรียนปกติไว้ว่า ควรให้ความร่วมมือ และมีความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในชั้นเรียนร่วม และสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความเข้าใจกันนั้น ก็คือ ทางโรงเรียนควรจะได้มีการเตรียมให้นักเรียนปกติเข้าใจและยอมรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้วยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. ควรมีกิจกรรมที่เพิ่มความรู้ความเข้าใจธรรมชาติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. ควรมีกิจกรรมที่เพิ่มความรู้ทางภาษามือที่ใช้ในการสื่อสารเบื้องต้น
3. เมื่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถเข้าใจในบทเรียนหรือจดคำบรรยายของครูไม่ทัน เพื่อนนักเรียนปกติก็ควรจะช่วยอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจมากขึ้น
4. ควรจะช่วยนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสรุปบทเรียนในแต่ละครั้ง เพื่อป้องกันไม่ให้เข้าใจคลาดเคลื่อน
5. ควรให้กำลังใจนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยท่าทางหรือการพูด
6. ไม่ควรที่จะล้อเลียนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้วยท่าทางหรือการพูด

7. ควรจะเรียกชื่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่ควรใช้วิธีตะหรือสัมผัส เพราะเป็นการฝึกให้รู้จักฟัง

8. ไม่แสดงอาการเบื่อหน่าย รำคาญเมื่อเพื่อนทำงานล่าช้า

9. พุดคุยเล่นกับเพื่อน ๆ ด้วยกัน

กองการศึกษาเพื่อคนพิการ (2542) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่าควรจัดให้มีกาแนะแนวให้ทั้งเด็กและผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจให้ผู้ปกครองเห็นและพอใจในสิ่งที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทำได้ตามศักยภาพ มากกว่าความคาดหวังให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเหมือนเด็กปกติ ซึ่งจะเป็ผลดีแก่การจัดการเรียนร่วม จึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนร่วมมีส่วนช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น ได้เรียนรู้ร่วมกัน เพราะได้ตระหนักถึงหน้าที่และสิทธิมนุษยชนว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า ดังนั้นจึงควรให้โอกาสความเสมอภาคทางการศึกษาแก่เขาเหล่านั้น เพราะไม่มีสังคมใดไร้คนพิการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ความคิดเห็นและมุมมองต่างๆ ของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะสะท้อนความรู้สึกของบุคคลเหล่านี้ที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมซึ่งจะมีผลต่อการสร้างสรรค์ของการศึกษาให้ก้าวไปสู่คุณภาพยิ่งขึ้นแล้ว และยังสะท้อนไปถึงหน่วยงาน ภาครัฐ องค์กร มูลนิธิต่างๆ ทางภาคเอกชนให้ได้รับทราบปัญหาซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการจัดสรรงบประมาณ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติให้ดียิ่งขึ้น

1. ข้อเสนอแนะระดับนโยบายสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1.1 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด / สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ : ควรให้ความสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดการเรียนร่วม และกิจกรรมต่างๆ เพราะจะก่อให้เกิดการประหยัดและมีประสิทธิภาพ

1.2 หน่วยงานนิเทศก์ : ควรจัดให้มีการสัมมนาเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมของ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการจัดการเรียนร่วมแก่โรงเรียนต่างๆ เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และนักเรียนปกติ เข้าใจคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนร่วม และสร้างนิสัยการมีส่วนร่วม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียนเรียนร่วม

ในฐานะที่ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนร่วม เป็นผู้ที่มีอำนาจในการสั่งการ หรือกำหนดนโยบายต่างๆ ให้นักเรียนและนักเรียนปฏิบัติตาม รวมถึงทำหน้าที่ประสานงานให้การจัดการเรียนร่วมดำเนินไปด้วยดีทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อที่จะให้การดำเนินงานของการจัดการเรียนร่วมสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

2.1 ควรเป็นผู้นำในด้านการจัดการเรียนร่วม โดยให้การสนับสนุนและจูงใจ ครูผู้สอน

2.2 ควรจัดให้มีครู / คณะกรรมการที่มีหน้าที่จัดการเรียนร่วมขึ้นโดยเฉพาะ อาจเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมเป็นกรรมการ เพื่อให้การเรียนร่วมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3 ควรจัดครูเข้าสอนตามความรู้ความสามารถของครู อีกทั้งควรจัดอบรมครูปกติให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและการเรียนร่วม และควรทำการประเมินติดตามผลอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องด้วย

2.4 ควรจัดหาและจัดสร้างสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ เช่น เครื่องช่วยฟัง สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างเพียงพอ เพราะเมื่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้ใส่เครื่องช่วยฟังแล้วจะทำให้การเรียนการสอนของนักเรียนใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ เนื่องจากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารได้ง่ายขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติการ : ครูการศึกษาพิเศษ – ครูผู้สอน

3.1 ควรศึกษา ทำความเข้าใจ วิธีการสอน เพื่อหาทางให้มีคุณค่าและประโยชน์มากขึ้น

3.2 ควรประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียนปกติที่เรียนร่วมชั้น ในการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น

3.3 ควรให้คำแนะนำและสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่นักเรียนปกติ ในการปฏิบัติตัวต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.4 ครูทุกคนควรมีส่วนร่วมกันในการจัดการเรียนร่วม โดยถือว่าเป็นหน้าที่ของตนเองส่วนหนึ่งด้วย และควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วม

3.5 ควรมีความเข้าใจในปัญหาต่างๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อการหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ถูกต้อง

3.6 ควรมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเครื่องช่วยฟัง

3.7 ควรชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงผลดีของการเรียนร่วม

4. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

- 4.1 ควรปฏิบัติต่อบุตรด้วยความรักและเข้าใจเหมือนบุตรคนอื่น ๆ
- 4.2 ควรยอมรับสภาพความเป็นจริง ไม่ซ่อนเร้น หรือปกปิดความบกพร่องของบุตร
- 4.3 ควรส่งเสริมให้เด็กเล่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่น
- 4.4 ควรนำเด็กไปตรวจการได้ยินตามที่แพทย์กำหนดและใส่เครื่องช่วยฟังตาม

คำแนะนำ

- 4.5 ควรคำนึงถึงการวางแผนการศึกษาและอาชีพของเด็กในอนาคต
- 4.6 ควรหาโอกาสทำความเข้าใจในคุณค่าของการจัดการเรียนร่วม
- 4.7 ควรให้การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นทุกครั้งกับทางโรงเรียนขอ

ความร่วมมือ

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ โดยแบ่งตัวแปรที่ศึกษาออกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้สัมภาษณ์เพิ่มเติมสำหรับในแบบสอบถามตอนที่ 3 สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยประสบกับปัญหาพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยการใช้ภาษามือที่เพียงพอ อย่างไรก็ตามจากการวิจัยครั้งนี้ก็ได้ทำให้ได้ภาพโดยรวมและได้พบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินบางประการดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับข้อคิดเห็นจากการวิจัยของบุคคลอื่นๆ ที่อ้างถึง ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานในเรื่องนี้มากยิ่งขึ้น และยังเป็นการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ และบุคคลรอบข้าง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุข และยังเป็นการสร้างโอกาสการมีงานทำให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอีกด้วย

นอกจากนั้นข้อมูลที่ได้นี้ ยังสะท้อนให้เห็นถึงความขาดแคลนทางงบประมาณทางการศึกษาพิเศษ ไม่ว่าจะเป็น เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวัดความบกพร่องทางการได้ยิน งบประมาณ

ทางการศึกษาต่อหัวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อุปกรณ์การเรียนการสอน โดยเฉพาะเครื่องช่วยฟัง นอกจากนี้บุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่ ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ดีพอต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และการเรียนร่วม โดยส่วนใหญ่จะทำตามนโยบายของทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเท่านั้น

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ หากจะทำการวิจัยเชิงทดลอง อาจดำเนินการในลักษณะที่ว่า ถ้ามีการประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง แตกต่างกัน ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและการเรียนร่วม ตลอดจนการให้ได้พบเห็นการจัดการเรียนร่วมที่ได้ผล อาจพบว่าวิธีการนี้พัฒนาความคิดเห็นในทางบวกต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและต่อการเรียนร่วมได้ ทั้งนี้อาจเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างและเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนในด้านอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษ ใน 20 กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
2. ควรทำการศึกษาวิจัยลักษณะเดียวกันแต่เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่สังกัดกองการศึกษาเอกชน หรือกรมสามัญศึกษา
3. ควรทำการวิจัยถึงความต้องการในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคลากรทางการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษ ใน 20 กลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา. (2542). รายงานสภาพการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ ในประเทศไทย . กลุ่มวิจัย ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ. กรุงเทพฯ : กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมฯ. ถ่ายเอกสาร
- กาญจนา คงทอง . (2528). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูด และมโนภาพแห่งตนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่งเรียนในชั้นเรียนเฉพาะกับชั้นเรียนร่วม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- * เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสีธรรม. (2541). การคลัง : ว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร .
- จรัสรัตน์ โอเจริญ. (2526). การศึกษาเปรียบเทียบความบกพร่องทางการพูดของนักเรียนหูตึงที่มีระดับการได้ยินต่างกัน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- จิรวดี วิจิตรานนท์. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กปกติ ครู และผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ชิดชนก เชิงचार . (2539). วิจัยทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี . ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ. ถ่ายเอกสาร .
- ฐานิยา บุญเกียรติ. (2538). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- * ทนชัย อินทนาชัย. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการแบบเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร .
- ทองคำ ผดุงสุข. (2531). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ : โรงเรียนพญาไท สำนักงานการประถมศึกษา

- ศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. ถ่ายเอกสาร .
ทองนวล ภูประเสริฐ. (2538). การศึกษาเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2542). เศรษฐศาสตร์การจัดการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา .
- นิตยา นิลคุหา. (2534). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนร่วมของ
เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- นิลบล ทูรานุกาพ. (2540). การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ
เรียนร่วมกับเด็กปกติ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- บุญพุ่ม เสนารักษ์. (2531). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. ชลบุรี : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร .
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว. อัดสำเนา.
- (2522). การวัดระดับการได้ยิน. *Measurement of Hearing*. กรุงเทพฯ : กองบริการ
วิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2541). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
กรุงธนพัฒนา จำกัด.
- พินทิพย์ ทวยเจริญ. (2528). ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร .
- พูนพิศ อมาตยกุล. (2522). โสตสัมผัสวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : คลินิกโสตสัมผัสและ
การพูด. ภาควิชาจักษุวิทยาและวิทยาโสต นาสิก ลาริงซ์ คณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล .
- มลิวลัย ธรรมแสง . (2521). แนวการจัดการศึกษาให้กับเด็กหูตึงและเด็กหูหนวก. กรุงเทพฯ :
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ถ่ายเอกสาร .
- มาลินี จุฑะธพร . (2537). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์. ถ่ายเอกสาร .
- รุ่งรวี ขาวสabay. (2539). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู ต่อการจัดโครงการเรียนร่วม

สำหรับเด็กบกพร่องทางปัญญา ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์
สส.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร .

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2542). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. ภาควิชาการวัดผลและ
วิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . กรุงเทพฯ :
ชมรมเด็ก. ถ่ายเอกสาร .

----- . (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ. ถ่ายเอกสาร .

ศรียา นิยมธรรม. (2541). การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ:
ต้นอ้อ แกรมมี. ถ่ายเอกสาร .

ศรียา นิยมธรรม . (2523?). พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการ
ศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .

สมบุรณ์ อาศิริพจน์. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของผู้บริหาร และครูในโรงเรียน
โครงการเรียนร่วมที่มีต่อความสามารถในการเรียน และการปรับตัวของนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร .

สหภัทร์ เจริญยศ. (2540). การศึกษาความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพคัยกับโรงเรียนราชวินิต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

สุกัญญา ขำเพชร. (2538). ความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มี
ความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา .

สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ .
(2529ก.). การศึกษาแนวโน้มแห่งความเป็นไปได้ของการจัดโครงการเรียนร่วมใน
โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ. ถ่ายเอกสาร.

✓ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ .

. (2529ข.). รายงานการวิจัยการทดลองการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียน
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ. ถ่ายเอกสาร.

/สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ . (2534). คู่มือการ
ดำเนินงานการศึกษาพิเศษสำหรับศึกษานิเทศก์. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ สำนักงานฯ.
ถ่ายเอกสาร.

----- (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
อัดสำเนา.

/----- (2541). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ . (ธันวาคม 2542). รายงานสถิติการศึกษาของ
ประเทศไทย ปี 2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ. ถ่ายเอกสาร.

----- (สิงหาคม 2541). รายงานสภาพการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องด้านร่างกาย
สติปัญญา อารมณ์และสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนานโยบายและวางแผนการจัดการ
ศึกษา. ถ่ายเอกสาร.

/สำนักนายกรัฐมนตรี. (2534). พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534.
กรุงเทพฯ : สำนักนายกฯ. ถ่ายเอกสาร.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา . (ม.ป.ป.). คู่มือการเรียนร่วมสำหรับครูแกนนำที่สร้าง
นักเรียนเรียนร่วมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมฯ. ถ่ายเอกสาร.

----- (2543). บทเรียนสำเร็จรูปการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.
กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฯ. ถ่ายเอกสาร.

อรนุช หลิมประเสริฐ และคนอื่นๆ. (2520). การศึกษาเจตคติของผู้ปกครองของเด็กที่มีความ
บกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. อัดสำเนา.

อรอนงค์ เย็นอุทก. (สิงหาคม – กันยายน 2539). "การพัฒนาขีดความสามารถทางการเรียนของ
เด็กดาวน์ซินโดรมระดับปฐมวัย โดยการจัดให้เรียนร่วมในชั้นปกติ," ใน ข่าวสารวิจัยการ
ศึกษา. 19 (6) : 32.

อรอนงค์ สุวรรณกุล. (2526). รวมบทความการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะวิชาครุศาสตร์
วิทยาลัยครูสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.

- Austin, Patsy C. (1985, April). " Parent's Attitudes toward Mainstreaming their Handicapped Children in Preschool Programs," *Dissertation Abstracts International*. 45 (10) A : 3110.
- Barber Maureen L. (1989, July). " Parent Perspective on Preschool Mainstreaming : The Effects of Attitude, Contact and Knowledge," *Dissertation Abstracts International*. 50 (01) A : 112.
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. 3rd ed. New Delhi : Prentice Hall.
- Bloom, B.S. (1966). *Taxonomy of Education Objectives*. New York : David Mckay.
- Blumberg, Carole. (1973). " A School for the Deaf Facilitates Integration," *The Hearing Impaired Child in a Regular Classroom*. Washington D.C. : The Alexander Graham Bell Association for the Deaf.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Davis, H. and Silverman, R. (1978). *Hearing and Deafness*. Boston : Houghton Mifflin.
- Evans , Patricia A. (1981,July). " Attitudes of Parents Toward Handicapped Children and Their Integration into Regular Classes," *Dissertation Abstracts International* . 42 (01) A : 170.
- Gearheart , Bill R., and Weishahn , Mel W. (1980). *The Handicapped Student in the Regular Classroom*. London :The C.V. Mosby .
- Jensema , C.T. and others. (1978). *The Rated Speech Intelligibility of Hearing Impaired Children*. Series R. Number 5 Washington, D.C.: Office of Demographic Studies, Gallaudet College.
- Jordan, Thomas E. (1962). *The Exceptional Child*. Columbus, Ohio : E. Merrill.
- Juffer, Kirk E. (1991, August). " Parents Attitudes toward the Regular Education Initiative / Full Integration and Educational Placements for their Children :A Survey of Parents of Handicapped Children, " *Dissertation Abstracts International*. 51 (01) A : 477.
- Karchemer, M.A. and R. Trybus. (1977). *Who are the Deaf Children in Mainstream Program?*. Series R. Number 4. Washington, D.C. :Gallaudet College Office of Demographic Studies.

- Kauffman, M.J., Gottlieb, J.A., Agard, J.A. and Kukic, (1975). *M.B. Mainstreaming : Toward and Application of The Construct Focus on Exceptional Children*. Boston : The Council for Exceptional Children.
- Keller, Edith L. (1987, February). "Organizational Space and Attitudes toward Special Education Classes," *Dissertation Abstract International* .47 (08) A : 2997.
- Luttman, Enelda. (1979). "The Psychological Aspects of Integrating Hearing Impaired Children into Ordinary Education Programs," Paper Presented at Orientation Infant Parala Rehabilitation Audiological . Mexico.
- Markides, A. (1970). "The Speech of Deaf and Partially Hearing Children with Special Reference Two Factors Affecting Intelligibility," *The Volta Review*. 72 : 126 – 140.
- Mata, Faye E. (1989, September). "Mainstreaming Handicapped Children : Attitudes and Knowledge of Elementary Educators in the Gruam Republic School," *Dissertation Abstract International*. 50 (03) A: 663.
- Patton, James R. (1981, September). "A Study of Faculty Attitudes Toward Special Needs Students at Three Community College in the Virginia Community Colleges System," *Dissertation Abstracts International* : 42 (03) A : 1101.
- Pearson, Helen R. (1984, May). "Parenting a Hearing Impaired Child : A mode Program," *The Volta Review*. 4 : 239-243.
- Schindele, R. (1981). *Statement on integrated Education of Handicapped Children*. Given at Kenya Institute for Education, Nairobi, March 23, Nairobi, Kenya: Department of special Education. (Mimeo).
- Telford, O.W. and Sawrey M. (1972). *The Exceptional Individual*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice – Hall.
- Tufts, Devon C. (1985, April). "A Study of Attitudes Toward Mainstreaming Severely Language Handicapped Children," *Dissertation Abstract International*. 45 (10) A : 3116.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. อาจารย์ดารณี ศักดิ์ศิริผล	อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ศ.ม)
2. อาจารย์นิลบล ทูรานภาพ	อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ศ.ม)
3. นางสาวอินทรี วังศ์เปี้ยสัจ	ศึกษานิเทศก์ ระดับ 7
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

ภาคผนวก ข
รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษใน 20 กลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
ศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2544

รายชื่อโรงเรียนที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

1. โรงเรียนวัดบางนางเกรง
2. โรงเรียนวัดสุขกร
3. โรงเรียนวัดราษฎร์โพธิ์ทอง
4. โรงเรียนเอี่ยมสุรีย์
5. โรงเรียนสุขสวัสดิ์
6. โรงเรียนคลองปลัดเปรียง
7. โรงเรียนวัดบางโกลนใน
8. โรงเรียนวัดกิ่งแก้ว
9. โรงเรียนสุเหร่าบางปลา
10. โรงเรียนวัดเป็ร็กราษฎร์บำรุง
11. โรงเรียนวัดนาคราช
12. โรงเรียนวัดคอสด
13. โรงเรียนวัดปานประสิทธิ์าราม
14. โรงเรียนคลองบ้านระกาศ
15. โรงเรียนชุมชนวัดบ้านระกาศ
16. โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์
17. โรงเรียนวัดบางป่อ
18. โรงเรียนวัดโคธาราม
19. โรงเรียนวัดศรีวารีน้อย
20. โรงเรียนเคหะบางพลี (10ปีสพช.)

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนปกติและผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
3. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้นจึงไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการปฏิบัติงานและสถานภาพทางราชการของท่านแต่อย่างใด
4. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้อย่างอิสระ
5. ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในอนาคต จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี

☐ 30 – 40 ปี

☐ 40 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพ

☐ ผู้บริหารโรงเรียน

☐ ครูการศึกษาพิเศษหรือครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

☐ ผู้ปกครองนักเรียนปกติ

☐ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

5. ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่มี

☐ เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา

☐ เคยได้รับการฝึกอบรม

☐ จบการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลือกทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การพิจารณาในแต่ละข้อ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่เห็นด้วย
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่เป็นกลางไม่ไปข้างใดข้างหนึ่ง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน					
	<u>ทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน</u>					
1.	การจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและต่อสังคมในอนาคต.....					
2.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้รับสิทธิทำงานในอาชีพต่างๆเท่าเทียมกับคนปกติถ้าบุคคลเหล่านั้น สามารถทำงานได้.....					
3.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อยู่ร่วมกับคนปกติในสังคมได้อย่างมีความสุข.....					
4.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เกิดความเท่าเทียมกันในทางการศึกษา.....					
5.	ในการให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนในโรงเรียนปกติเป็นการประหยัดงบประมาณของชาติกว่า การเปิดโรงเรียนเฉพาะ.....					
6.	การเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนไม่ทันเพื่อน.....					
7.	ครูที่สอนในห้องเรียนร่วมควรได้รับการอบรมทางด้าน การศึกษาพิเศษมาก่อน.....					
8.	ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนร่วมระหว่าง นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9.	การเตรียมความพร้อมของนักเรียนปกติในชั้นเรียนร่วมเป็นการสร้างความเข้าใจและความร่วมมืออันดี.....					
10.	ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จได้					
	<u>ระดับการสูญเสียการได้ยิน</u>					
11.	นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูง ส่วนมากจะมีปัญหาในการเรียน.....					
12.	ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรคำนึงถึงระดับการสูญเสียการได้ยินเป็นสำคัญ.....					
13.	ระดับการสูญเสียการได้ยินของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีส่วนสำคัญต่อความสามารถในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน.....					
14.	ระดับการสูญเสียการได้ยินมีส่วนสำคัญต่อการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....					
15.	นักเรียนหูตึงสามารถเรียนร่วมได้.....					
16.	นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูง ส่วนมากมักมีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่านักเรียนปกติ.....					
17.	ปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....					
18.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและนักเรียนปกติได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน.....					
19.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการการยอมรับจากเพื่อนนักเรียนปกติ.....					
20.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เลียนแบบจากนักเรียนปกติ.....					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
21.	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองให้การสนับสนุนหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียน ร่วม.....					
22.	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนการดำเนินงานทั้งในด้านบุคลากร สื่อการเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนร่วม.....					
23.	ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกในการช่วยเหลือให้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ...					
24.	ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการ เรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....					
25.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการ ผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการ เรียนรู้สิ่งต่างๆ.....					
26.	การฟื้นฟูสมรรถภาพทางภาษาของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ฝึกฝนจากผู้ปกครอง.....					
27.	การที่ผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพยายาม ฝึกสอนพูดนั้น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีพัฒนาการไปได้เต็มที่.....					
28.	ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ.....					
29.	ทางโรงเรียน ควรทำความเข้าใจและขอความร่วมมือ จากผู้ปกครองในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินที่บ้านทั้งในด้านการปรับปรุงฟื้นฟู สมรรถภาพทางการฟังและทางการเรียน.....					
30.	ทางโรงเรียนควรมีการส่งข่าวสารและประชาสัมพันธ์ไปยัง ผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน.....					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้อย่างอิสระ

ข้อคำถาม ท่านมีความคิดเห็นว่ายังมีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนอะไรบ้างที่ทำให้การเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

รังสิตา มะลิ

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับ นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
3. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดา มารดา และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านระดับการสูญเสียการได้ยิน และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้อย่างอิสระ
4. ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในอนาคต จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. อาชีพของผู้ปกครอง

- ☐ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ ค้าขาย
- ☐ เกษตรกรรม
- ☐ รับจ้างทั่วไป
- ☐ แม่บ้าน

2. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา

- ☐ อยู่ร่วมกัน
- ☐ หย่าร้างกัน
- ☐ บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม
- ☐ แยกกันอยู่

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

- ☐ ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน
- ☐ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน
- ☐ 10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน
- ☐ มากกว่า 15,001 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลือกทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การพิจารณาในแต่ละข้อ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่เห็นด้วย
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่เป็นกลางไม่ไปข้างใดข้างหนึ่ง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน					
	<u>ทัศนคติต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน</u>					
1.	การจัดการศึกษาก่อนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองและต่อสังคมในอนาคต.....					
2.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้รับสิทธิทำงานในอาชีพต่างๆเท่าเทียมกับคนปกติถ้าบุคคลเหล่านั้นสามารถทำงานได้.....					
3.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคมได้อย่างมีความสุข.....					
4.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกิดความเท่าเทียมกันในทางการศึกษา.....					
5.	ในการให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนในโรงเรียนปกติเป็นการประหยัดงบประมาณของชาติกว่าการเปิดโรงเรียนเฉพาะ.....					
6.	การเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนไม่ทันเพื่อน.....					
7.	ครูที่สอนในห้องเรียนร่วมควรได้รับการอบรมทางด้านการศึกษาพิเศษมาก่อน.....					
8.	ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9.	การเตรียมความพร้อมของนักเรียนปกติในชั้นเรียนร่วมเป็นการสร้างความเข้าใจและความร่วมมืออันดี.....					
10.	ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จได้					
	<u>ระดับการสูญเสียการได้ยิน</u>					
11.	นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูง ส่วนมากจะมีปัญหาในการเรียน.....					
12.	ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรคำนึงถึงระดับการสูญเสียการได้ยินเป็นสำคัญ.....					
13.	ระดับการสูญเสียการได้ยินของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีส่วนสำคัญต่อความสามารถในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน.....					
14.	ระดับการสูญเสียการได้ยินมีส่วนสำคัญต่อการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....					
15.	นักเรียนหูตึงสามารถเรียนร่วมได้.....					
16.	นักเรียนที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับสูง ส่วนมากมักมีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่านักเรียนปกติ.....					
17.	ปัจจุบันสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนยังไม่พร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....					
18.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและนักเรียนปกติได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน.....					
19.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องการการยอมรับจากเพื่อนนักเรียนปกติ.....					
20.	การเรียนร่วมทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เลียนแบบจากนักเรียนปกติ.....					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	<u>การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง</u>					
21.	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียน ร่วม.....					
22.	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนการดำเนินงานทั้งในด้านบุคลากร สื่อการเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนร่วม.....					
23.	ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกในการช่วยเหลือให้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ...					
24.	ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการและการ เรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....					
25.	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความต้องการ ผู้คอยสนับสนุนให้กำลังใจ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ.....					
26.	การฟื้นฟูสมรรถภาพทางภาษาของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ฝึกฝนจากผู้ปกครอง.....					
27.	การที่ผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพยายาม ฝึกสอนพูดนั้น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีพัฒนาการไปได้เต็มที่.....					
28.	ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินมากเกินไปว่าเด็กจะสามารถเรียนได้เช่นเด็กปกติ.....					
29.	ทางโรงเรียน ควรทำความเข้าใจและขอความร่วมมือ จากผู้ปกครองในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินที่บ้านทั้งในด้านการปรับปรุงฟื้นฟู สมรรถภาพทางการฟังและทางการเรียน.....					
30.	ทางโรงเรียนควรมีการส่งข่าวสารและประชาสัมพันธ์ไปยัง ผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน.....					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้อย่างอิสระ

ข้อคำถาม ท่านมีความคิดเห็นว่ายังมีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนอะไรบ้างที่ทำให้การเรียนร่วสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

รังสิตา มะลิ

ผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวรังสิตา มะลิ

เกิดวันที่

10 กรกฎาคม พ.ศ. 2519

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

593/62 หมู่ 1 หมู่บ้านเทพานิเวศน์ ถนนเทพารักษ์
 ต. เทพารักษ์ อ.เมืองฯ จ. สมุทรปราการ 10270
 โทร. 0-2385-4882

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2538

มัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

พ.ศ. 2542

ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2545

ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ